Nr 33
6e JAARGANG
15-8-61
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

ROCK, ROCK, ROCK!

ER gaat haast geen week voorbij zonder dat men in de kranten kan lezen, dat een vloedgolf *Rock 'n Roll* geheten over een concertzaal is heen gespoeld en dat er, nadat die vloedgolf was teruggetrokken, geen zetel meer heel was. Het toneel was afgebroken en de elektriciteitsleiding volledig vernield.

Dat gebeurt niet alleen in Parijs en Londen, New York of Hamburg, het gebeurt ook in kleine steden, zelfs in provinciestadjes waar het meestal rustig is en er gewoonlijk « niets gebeurt ». Het begint erg netjes maar op het einde van ieder chanson stijgt de temperatuur met enkele graden, de jongelui springen op hun zetel, beginnen te huilen en te schreeuwen en dan barst de bom... Gewoonlijk eindigt zo'n Rock 'n Roll op het politiecommissariaat.

Ernstige pedagogen, geleerde filosofen, leraars, jeugdleiders en politiecommissarissen houden zich met het probleem bezig. Zij trachten die jongelui te begrijpen, want al deze jongens en meisjes zijn geen gangsters-in-de-dop. Zij behoren niet tot een club van nozems en zijn ook geen haveloze zwervers.

Wat bezielt hen dan eigenlijk, wanneer ze naar een Rock 'n Roll luisteren en de boel kort en klein slaan ? Je zal me zeggen : « Het is nog maar beter een stoel kort en klein te slaan, dan elkaar af te troeven ! » en daar is natuurlijk iets voor te zeggen. Wij vragen ons alleen maar af : waarom in een concertzaal gaan of in een sportpaleis, als het er toch maar om gaat alles stuk te slaan ? Ze konden zo'n Rock 'n Roll eventueel ook organiseren buiten in open lucht, op een groot plein. Zie je, wanneer die jongelui dan buiten zijn en je werpt een oogje in zo'n verwoeste zaal, dan kan je het toch niet eens zijn met die uitbundigheid...

De jeugd moet zich eens kunnen uitleven, ze moet zich kunnen vermaken maar is al dat geweld er bij nodig ? Kan jij een antwoord geven op die vraag ?

Kuifje

DE GESCHIEDENIS VAN DE 7e KUNST

De avant-garde beweging

1908 : De moord op de hertog van Guise

DE film werd tot hiertoe slechts als een ruw smakeloos kermisvermaak voor de massa beschouwd. In 1907 kwam er kentering in de zaak door het ontstaan in Frankrijk van de « Film d'Art ». De oprichters van de « Film d'Art » wilden de cinematografie op een meer kunstzinnig vlak brengen om daardoor een groter en beter publiek voor de film te winnen. Zij verschaften zich waardige scenario's en produceerden bekende theaterwerken, waarbij ze een beroep deden op grote toneelspelers zoals Sarah Bernhardt, Albert Lambert, enz. Dit leidde slechts tot een zinloze theaterimitatie met een machteloos gebarenspel en bewees dat de film een eigen, welomschreven taal en uitdrukking vereiste.

« De moord op de hertog van Guise » is het beste voorbeeld van zo'n « Film d'Art ». Het scenario werd gemaakt door Henri Lavedan en de regie berustte bij Calmettes en Le Bargy.

1919 : Het kabinet van dr. Caligari

DUITSLAND zou ook zijn tol betalen aan het expressionisme van de avant-garde beweging, maar ontdekte weldra zijn « eigen » stroming, gebaseerd op een zelfstandige uitdrukking en vormgeving. Het individuele experiment van Robert Wiene, leidde tot het « caligarisme », een stijl genoemd naar zijn film : « Het kabinet van dr. Caligari ».

Het is een film die het arsenaal van de filmtechniek verrijkte met picturaal gecomponeerde beeldvlakken, waarin de voorliefde tot het uitbeelden van een gedeformeerde droomwereld tot uitdrukking komt. Het spel van de acteurs in deze film is zeer vreemd en wijkt absoluut af van wat men tot dan toe op het toneel gezien had.

* * *

1925 : Potemkin

IN de jaren '20 werkten de Russische filmers de leer uit van de zinvolle beeldordening. Het Centraal uitvoerend Comité van Sovjet Rusland gaf de opdracht aan acht jonge regisseurs om een film te maken ter herdenking van de opstanden van 1905 die de revolutie van 1917, geleid door Lenin, voorafgegaan waren en tot de afzetting van Tsaar Nicolaas II geleid hadden. Eisenstein werkte samen met Nina Shutka aan een scenario. Het oorspronkelijke scenario was erg lang en de seizoenwisselingen noodzaakte de ploeg om in de Krim te gaan filmen. Daar kwam Eisenstein op het idee om zijn film tot de episode van de muiterij van de « Potemkin » te beperken.

De film beschrijft de muiterij van de matrozen van de kruiser « Potemkin » die in opstand kwamen tegen hun ellendige levensvoorwaarden. De muiterij brak uit nadat de bemanning een stuk vlees voorgeschoteld kreeg, dat reeds in verre staat van ontbinding verkeerde. De muiters behaalden de overwinning, doch verloren hun aanvoerder, Valkoelinsjoek. De matrozen droegen zijn lichaam op de trappen van Odessa en stelden het tentoon op het havenhoofd. Het nieuws verspreidde zich als een lopend vuurtje, het volk bracht levensmiddelen voor de bemanning van de kruiser en bracht een laatste groet aan de opgebaarde dode. De vergelding liet echter niet op zich wachten. De scene van de trappen van Odessa is het hoogtepunt uit de film. Het volk wordt door de soldaten van de tsaar uiteengedreven en beschoten. De paniek en de angst staan op de gezichten te lezen, lichamen vallen en een kinderwagen rolt en hotst hopeloos alleen van de hoge trappen. Kanonschoten van de Potemkin stellen een einde aan het bloedbad, maar de muiters mogen niet aan wal komen. Een vloot van de tsaar wil het schip praaien, maar de kruiser weet zonder een enkel kanonschot en zonder averij door het eskader heen te varen.

TOT VOLGENDE WEEK !

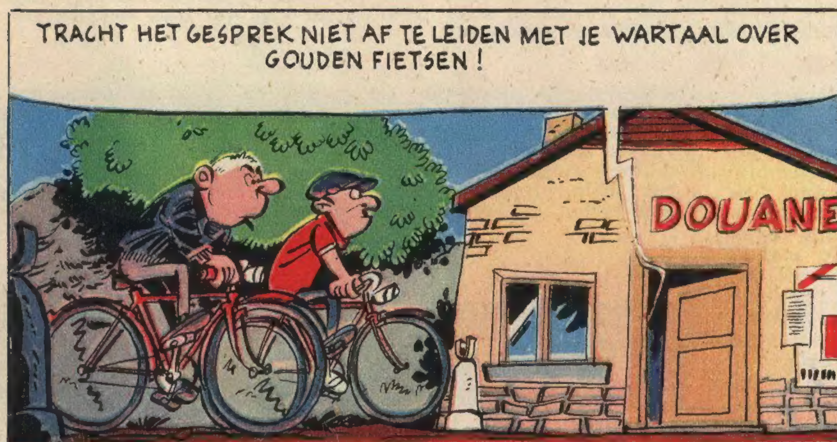

SPAGHETTI IN

GOUD IN DE WIELEN

DOOR ATTANASIO
TEKST GOSCINNY

Spaghetti en Prosjoetto hebben weer pech. Ze menen te doen te hebben met een gouden fiets van de smokkelaars, en het is de fiets van een tolbeamble...

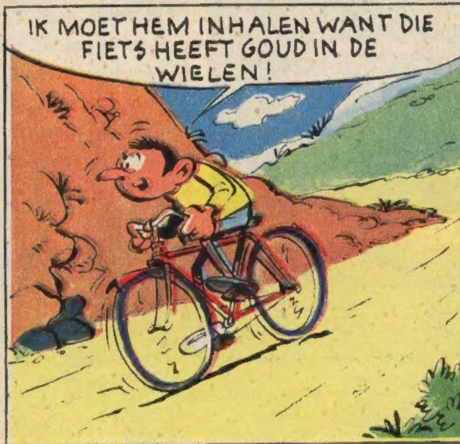

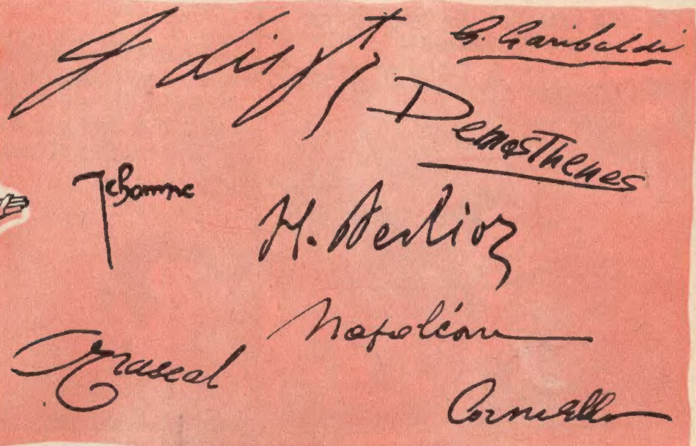

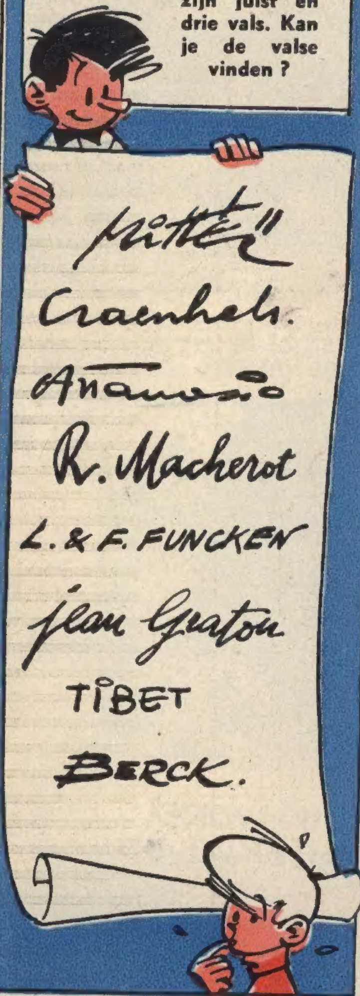
WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

WIE RAADT ER MEE ?

1

3

Vier van de vijf heren zijn precies gekleed naar de tijd waarin ze thuis horen. Waaraan kan je merken dat één van hen een valse klederdracht draagt ?

4

Zijn onderstaande verklaringen juist of mis ?

a) Franklin Coolidge was president van de Ver. Staten van 1923 tot 1929.

b) De wereldberoemde stad Eskilstuna ligt in Zweden.

c) De Golfstroom begint zijn loop in Gascogne.

d) SUOMI betekent Finland in het Fins.

e) De Wolga is de breedste stroom van de wereld.

5

Hier is een dictee, Bobke. Je moet de stippellijnen vervangen door « echt » of « vals ».

Tekst :

Je bent een ... broer, Nepo ! Je hebt me in een ... hindernis gelokt. Je bent een ... wilde. Toen wij laatst kaart speelden heb jij ... gespeeld. Dat is jammer, want dat is een ... noot in onze vriendschap. Je hebt me in een ... daglicht gesteld. Ik dacht dat je een ... vriend was. Het is een ... schandaal ! Je ... bescheidenheid ligt er vingerdik op !

OPLOSSINGEN

1. De handtekeningen van Berlioz, Pascal, Corneille, Liszt, Garibaldi en Jeanne d'Arc zijn juist. Die van Napoleon en Demosthenes zijn vals, want deze laatste tekende trouwens in het Grieks.

2. De handtekeningen van Macherot, Tibet en Jean Graton zijn vals.

3. De heer nummer 4 draagt een valse klederdracht. Zijn pak dateert uit 1630, maar zijn hoofddeksel uit een veel later tijdperk.

4. a) niet juist : zijn voornaam was Calvin;
b) juist;
c) niet juist : De Golfstroom begint zijn loop in de Straat van Florida;
d) juist;
e) niet juist : Het is de Amazone.

5. Dictee : Je bent een valse broer, Nepo. Je hebt me in een echte hindernis gelokt. Je bent een echte wilde. Toen wij laatst kaart speelden, hebt jij vals gespeeld. Dat is jammer, want dat is een valse noot in onze vriendschap. Je hebt me in een vals daglicht gesteld. Ik dacht dat je een echte vriend was. Het is een echt schandaal ! Je valse bescheidenheid ligt er vingerdik op !

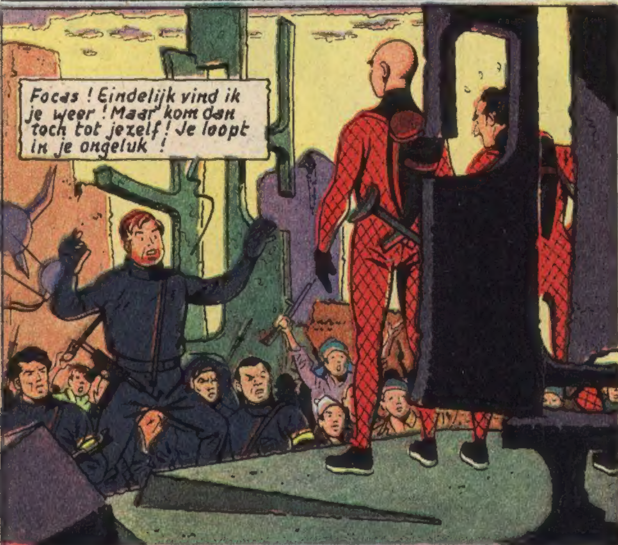

DE DUIVELSE VALSTRIK

Mortimer doet alles wat in zijn macht ligt om Focas en de Onderworpenen uit de handen van Krishma te redden...

DOOR EDGAR P. JACOBS

INTUSSEN ZIJN MORTIMER EN ZIJN GETROUWEN ERIN GESLAAGD HET HOOFD VAN DE COLONNE TE BEREIKEN, WAAR DE GROOTSTE VERWARRING HEERST...

MAAR FOCAS ANTWOORDT BITEND...

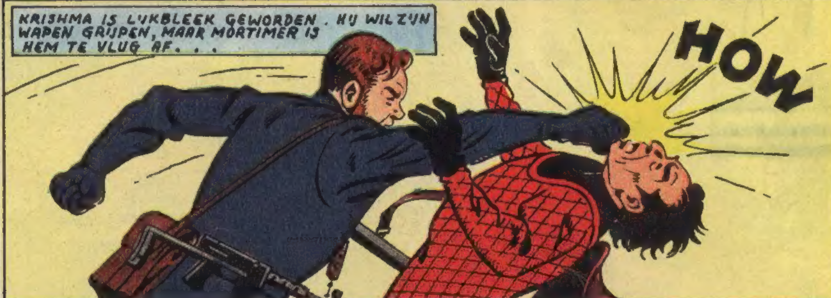
Neen, Focas! Je bent een willoos werktuig in de handen van een verrader... en daar staat de verrader!

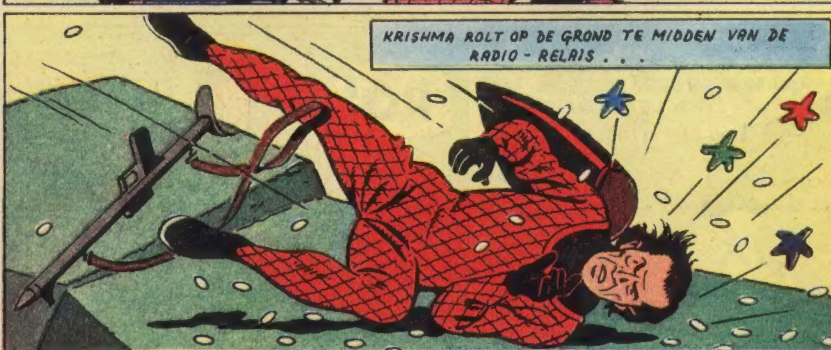
MAAR MORTIMER IS WOEDEND EN HIJ GOOIT DE SCHURK HET HANDVOL RELAIS IN HET GELAAT...

KRISHMA IS LIJKBLEEK GEWORDEN. HIJ WIL ZIJN WAPEN GRIJPEN, MAAR MORTIMER IS HEM TE VLUG AF...

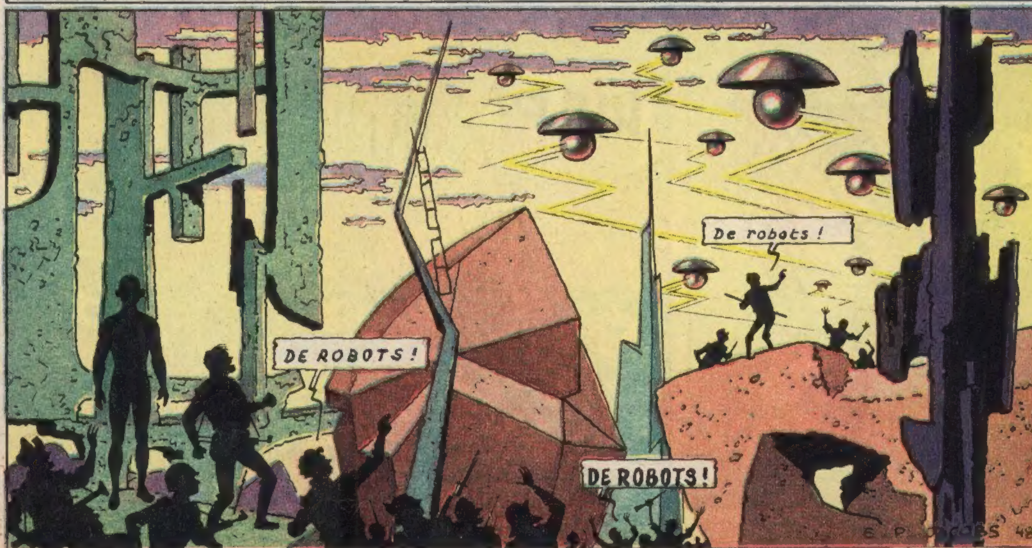
KRISHMA ROLT OP DE GROND TE MIDDEN VAN DE RADIO-RELAIS...

HIJ SCHUIMBEKT VAN WOEDE, KOMT OVEREIND EN BRENGT EEN FLUITJE AAN DE LIPPEN DAT EEN SUPERSONISCH SEIN GEEFT...

DE ROBOTS VAN DE POLITIE ZIJN OP DIT SIGNAAL AFGESTEMD EN IN ZIG-ZAG VLIEGEN ZIJ IN DE RICHTING VAN DE ONDERWORPENEN...

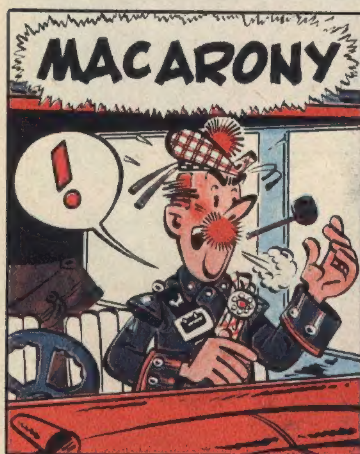
De Avonturen

Stany meent dat hij twee mannen in nood moet helpen,

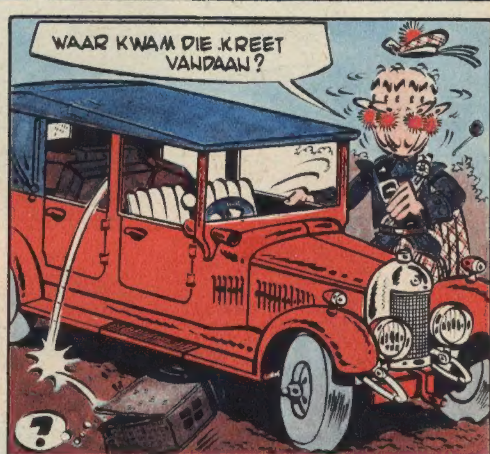

van STANY

...ar diezelfde heren slaan hem bewusteloos...

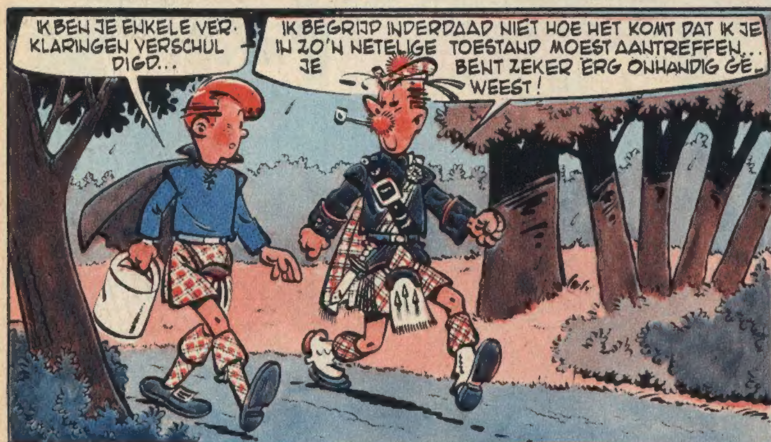

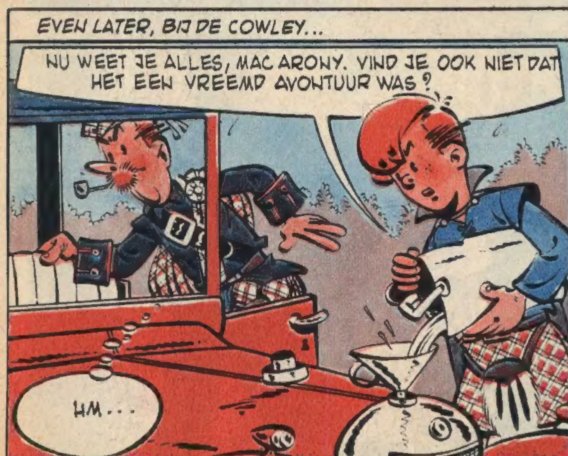

WORDT VOORTGEZET

DAN COOPER in Het Escadrille

…erwijl Dan de piloten van zijn escadrille begroet, komplottee…

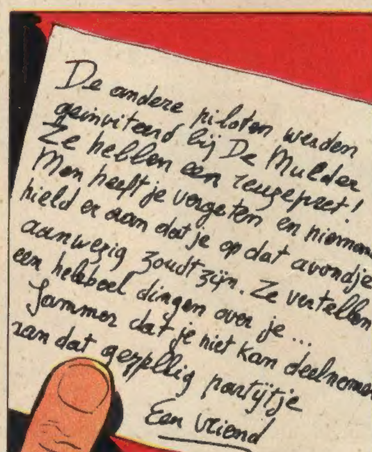

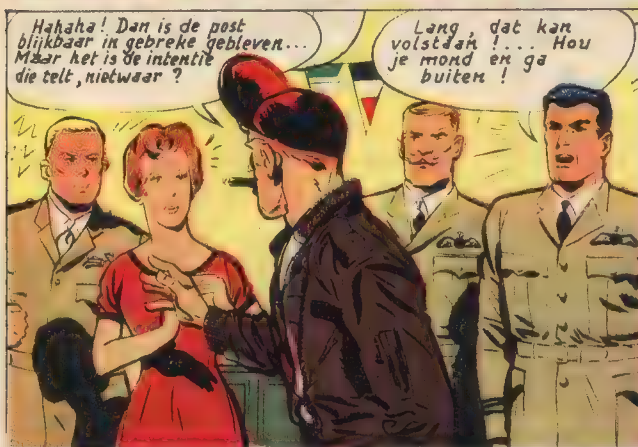
van de JAGUARS

DOOR A.WEINBERG

de vijand in het donker tegen hem

WORDT VOORTGEZET

ONS AUTOPRAATJE

Een boeiende proefrit met DE B.

WIJ hebben een proefrit gemaakt met de BMW 700 Sport **en zijn opgetogen over de resultaten! De Bayerische Motoren Werke zijn er in geslaagd de motor van de gewone coupé op te fokken zodat de** 700 **nu ook een sportversie heeft. Het ophaalvermogen van de nieuwe** Sport **is buitengewoon. De 100 km/u. staand vertrek wordt bereikt in 20 seconden tegen 26 voor de gewone coupé.**

Een kleine Grand Tourisme-wagen

DE **BMW 700 Sport** mag beschouwd worden als de verkleinde versie van de puikste Grand Tourisme-wagens, want zijn motor is zeer sterk en doet 7.500 omw./min. Die motor laat trouwens een uitstekend gebruik van de mogelijkheden van het mechanisme toe. Het besturen van de **700 Sport** vereist dezelfde nauwkeurigheid als voor een krachtige Grand Tourisme-wagen. De hoge performatie die bereikt wordt is te danken aan de versnellingsbak die trapsgewijze is verdeeld en die een snel ophaalvermogen in de hand werkt. Het motorregime gaat van 3.500 om./min. tot 7.500 omw./min.

Dit is verbazingwekkend voor een wagentje dat amper 630 kg weegt. De koppelinrichting werkt zeer precies en is betrekkelijk soepel. De helikoïdale veren en de telescopische schokdempers verlenen de **700** Sport een goede wegligging en een behoorlijk comfort.

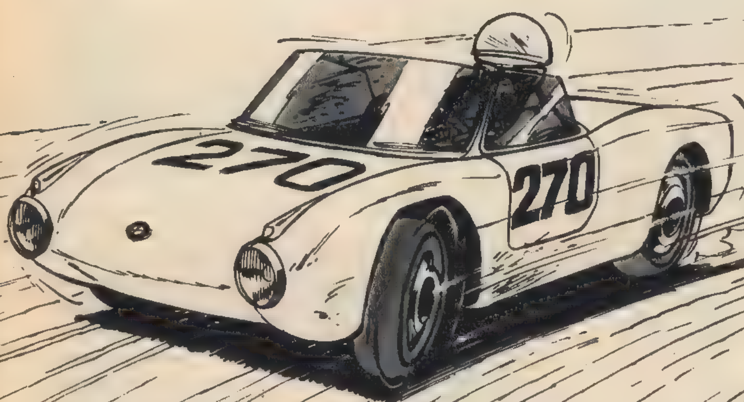
Onbetwistbare kwaliteiten

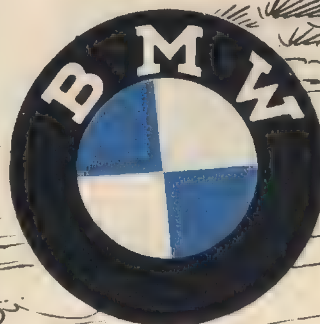
WANNEER men achter het stuur van de BMW 700 Sport kruipt, dan weet men meteen dat er iets veranderd is. Van zodra de motor aanslaat hoor je een zacht gezoem, in tegenstelling met het ietwat hinderlijke geluid van de motor van de gewone BMW. Om hem zijn totaal vermogen te geven moet men het aantal toeren opvoeren en reeds bij het starten draait de motor sneller. De compressie van de motor is wat verhoogd en er is een dubbele carburator die het vermogen van 30 PK op 40 PK brengt. De soepelheid van de acceleraties op de tussenversnellingen is ook uitstekend. De hefboom zit in de vloer en is makkelijk bereikbaar vooral daar de stuurzetel op verschillende standen kan ingesteld worden. Alleen de achteruitversnelling laat zich iets moeilijker inschakelen. In zijn geheel is de wagen piekfijn verzorgd. Alle toestellen van de binneninrichting zijn van eerste kwaliteit en de goed uitgekiende zetels zijn vrij laag, maar misschien wat te hard voor lui die op comfort gesteld zijn. De toerenteller ontbreekt jammer genoeg, maar verder vindt men alle nuttige instrumenten op het dashboard. Voor de verluchting zorgen twee neerlaatbare deurraampjes en twee draairaampjes die echter bij fris weer nogal vlug aandampen, wat de zichtbaarheid aanzienlijk vermindert.

Geen veelvraat!

JE kan de waarde van dit vinnige wagentje vooral nagaan op de weg. Aangezien de

BMW 700 RS

BMW 700 SPORT

BMW blijft niet bij de pakken zitten en brengt een competitie model. De 700 RS heeft een motor met vier bovenliggende nokkenassen, ontwikkelt 70 PK bij 8.000 omw./min. voor een cylinderinhoud van 697 cc! We komen binnenkort op dit model terug!

VOOR- EN
VAN DE

Buitengewone performatie
Soepele gangwissel
Zuinig verbruik
Krachtige remmen
Groot comfort
Ruime bagagekoffer
Duidelijk instrumentenbord
Practisch benzinevulsysteem
Opgevuld dak en dashboard
Puike afwerking
Zetels met uitstekende steun
Uitstekend grendelsysteem
Getemperd geluid van de motor

M.W. 700 sport

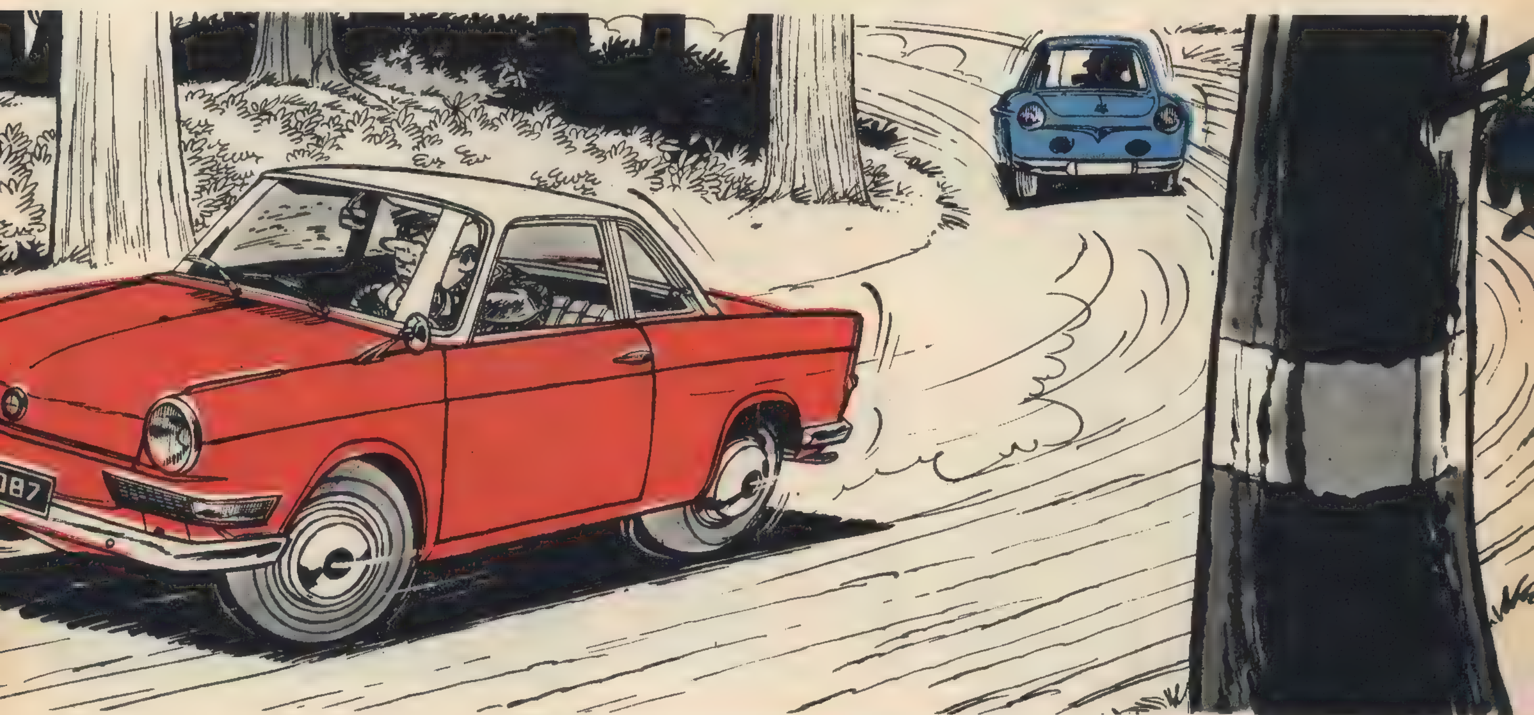
aanzienlijk hogere prestaties, konden wij er ons aan verwachten dat het verbruik van de **BMW 700 Sport** ook groter zou zijn Alhoewel wij tijdens de proefrit het uiterste van de wagen eisten en topsnelheden van 130 km bereikten, hebben we uitgerekend dat de wagen maar iets meer dan 8 liter per 100 km verbruikte en dit is dus verre van overdreven. Indien de wagen minder opgedreven wordt, dan doet hij het met ongeveer 6 liter per 100 km.

Een extra grendel !

EEN snufje dat wij erg op prijs stelden is de grendel van de versnellingsbak ! De contactsleutel die de starter blokkeert, grendelt meteen de versnellingshefboom, wannaar deze vrij staat, of in achteruit gezet is. In alle ander versnellingen kan men het contact niet afzetten. Dit is een handig systeem, maar men moet er toch eerst even aan wennen en onthouden dat, wanneer men in een spoedgeval de motor wil afzetten, men éérst de versnellingen moet uitschakelen.

Voor wie is de nieuwe versie bestemd ?

IEDEREEN die droomt van een sportwagen, maar niet te diep in zijn beurs wil kijken, heeft aan de **BMW 700 Sport** de ideale wagen. Het sportief karakter van de motor, die desondanks behoorlijk soepel blijft, is uitstekend geschikt voor allen die graag hard langs de autowegen snorren. We moeten er echter wel opmerkzaam op maken dat de wagen bij hoge snelheidheid wat aan « overdirectie » lijdt, zodat men er goed aan doet de wagen eerst goed aan te voelen alvorens zeer snel te gaan rijden. Het wagentje is heel sierlijk maar niet berekend op grote gezinnen ! De achterbank is zo krap dat ze slechts als extra bagageruimte kan dienst doen, of eventueel als zitplaats voor jonge kinderen. Men kan echter niet alles hebben ! Stippen we nog even de fraaie afwerking en aerodynamische lijn van de B.M.W.-wagens aan.

NADELEN
700 SPORT

- Lichte overdirectie
- Moeilijk inschakelbare achteruit
- Ontbreken van de toerenteller
- Stuurwiel mocht verticaler staan
- Aandampen van de ramen bij koud weder
- Bedieningsknop van de ruitenwisser niet practisch
- Zetels niet makkelijk genoeg verstelbaar
- Achterbank te nauw
- De motorkap slaat niet ver genoeg open
- Te klein zonnescherm

TECHNISCHE STEEKKAART

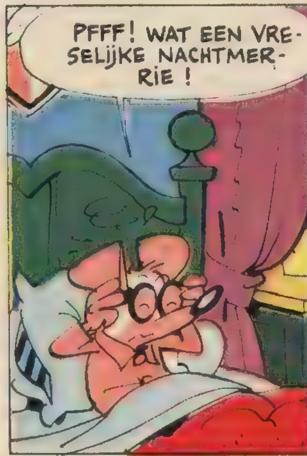
Motor : 700 viertakt tweecylinder. Luchtkoeling (turbine).
Cylinderinhoud : 700 cc.
Werkelijk vermogen : 40 PK bij 5.700 om/min.
Maximum regime : 7.500 omw/min.
Aantal versnellingen : vier gesynchroniseerde versnellingen.
Remmen : trommelremmen.
Lengte : 3.54 m.
Hoogte : 1.25 m.
Breedte : 1,48 m.
Draaicirkel : 4,62 m.
Gewicht : 630 kg.
Benzineinhoud : 33 l.
Carrosserie : Coupé 2 + 2 kleine plaatsen.
Topsnelheid : 135 km per uur.
Kruissnelheid : 125 km per uur.
Verbruik : 6 à 7 liter per 100 km.

DE WRAAK VAN

Sedert hij de BOM gestolen heeft, vreest Anthraciet niet

ANTHRACIET

DOOR R.MACHEROT

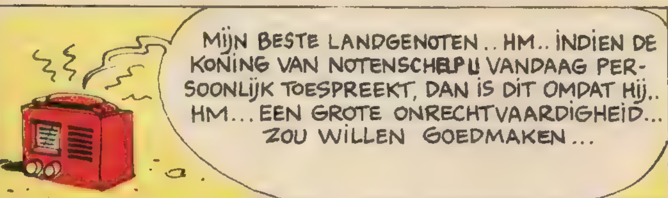
niemand meer. Hij lapt zelfs z'n zolen aan de koning

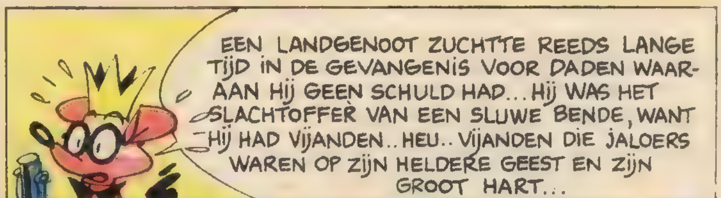

WORDT VOORTGEZET

“NEEM HET GOEDE SPOOR”

Voor de heropening der scholen!

EEN BOEIENDE PRIJSVRAAG

• ZOEK 8 LOCOMOTIEVEN !

Je kan de 8 locomotieven die hiernaast afgebeeld staan weervinden in alle warenhuizen INNOVATION. Bij elke locomotief kan je de NAAM en het TYPE lezen en de wijze waarop ze voortgestuwd wordt (stoom, Diesel of elektriciteit .

EERSTE VRAAG

Welke zijn de locomotieftypen en met welke stuwkracht worden ze voortbewogen ?

* * *

• HEEL LANG GELEDEN !

Meer dan een eeuw geleden werd er in het transportwezen een belangrijke mijlpaal overschreden. De éérste reizigerstrein van het Vasteland legde voor het eerst een officiële rit af. Het gebeurde in België.

TWEEDE VRAAG

Hoe heet de éérste Belgische locomotief, op welke lijn en in welk jaar legde ze haar eerste rit af ?

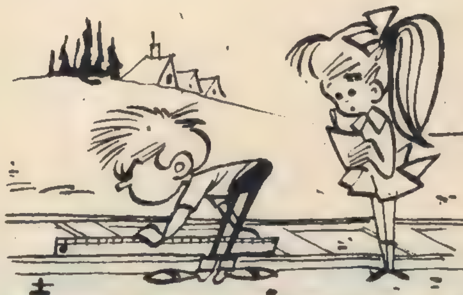
* * *

• WAT EEN LANGE WEG !

Sindsdien werd het spoorwegnet fel uitgebreid en gemoderniseerd. Het Belgisch spoorwegnet is, in verhouding tot de oppervlakte van het land, het dichtste ter wereld.

DERDE VRAAG

Zoek in de officiële spoorgids van de N.M.B.S. de langste spoorlijn van België en zeg hoeveel kilometers lang zij is.

Prijsvraag georganiseerd door de N.M.B.S., K.B.V.V.S., het jeugdblad KUIFJE en de warenhuizen

INNOVATION

JE DROOM WORDT WERKELIJKHEID

Voor de éérste maal in België zullen de 10 eerste winnaars van de prijsvraag, met een speciale volmacht van de N.M.B.S. een reisje mogen maken naast de bestuurder van een locomotief, als toegift bij de andere knalprijzen !

N.M.B.S.-reizen eerste klas, in België en buitenland voor twee personen.

Speelgoed en INNO-geschenken om flink uitgerust het nieuwe schooljaar te beginnen.

Albums en abonnementen op het jeugdweekblad KUIFJE.

REGLEMENT

1. Alle jongelui onder de 25 jaar mogen deelnemen aan de Grote Prijsvraag « NEEM HET GOEDE SPOOR ».
2. Het antwoordformulier moet onder gesloten omslag, behoorlijk als brief gefrankeerd, vóór 15 september om middernacht naar volgend adres gestuurd worden : Weekblad KUIFJE, P.-H. Spaaklaan, 7, Brussel 7. De stempel van de posterijen geldt als bewijs van de verzendingsdatum. De antwoordformulieren mogen ook in de verzegelde bussen gedeponeerd worden, die je in de afdelingen speelgoed en papierwaren van de INNOVATION kan vinden.
3. De juiste oplossing van de prijsvraag berust bij deurwaarder Mr Balwir te Brussel.
4. Door deel te nemen aan de prijsvraag, aanvaarden de concurrenten het reglement en tegen de beslissingen van de jury kan geen beroep worden aangetekend.
   De jury is samengesteld door de heren :
   Clovis Piérard, hoofdinspecteur van de algemene directie van de N.M.B.S.; H.F. Guillaume, voorzitter van het Koninklijk Belgisch Verbond der Vrienden van de Spoorwegen; Vice-voorzitter M. Gonay, afgevaardigde van de handelsdirectie van de N.M.B.S.; M. Anselot, directeur voor verkoopsbevordering van de INNOVATION.
5. Elke concurrent mag slechts één antwoordformulier insturen.
6. Indien verscheidene concurrenten hetzelfde aantal punten bekomen hebben, dan zullen de prijzen onder die concurrenten verloot worden.
7. De prijzen moeten afgehaald worden vóór 15 november 1961 en de winnaars van een reis moeten die vóór 30 juni 1962 maken.

ANTWOORDFORMULIER

Naam : ....

Voornaam : ....

Volledig adres : ....

....

Geboortedatum : ....

EERSTE VRAAG

NR.	NAAM OF TYPE	STUWKRACHT	NR.	NAAM OF TYPE	STUWKRACHT
1	....	....	5	....	....
2	....	....	6	....	....
3	....	....	7	....	....
4	....	....	8	....	....

TWEEDE VRAAG

De eerste Belgische locomotief heette .... en reed voor het eerst in het jaar .... op de lijn van .... naar ....

DERDE VRAAG

Nr .... is de langste spoorlijn van België en loopt van .... naar .... ze is .... km lang.

VRAAG om de concurrenten die hetzelfde aant punten behaalden te schiften :

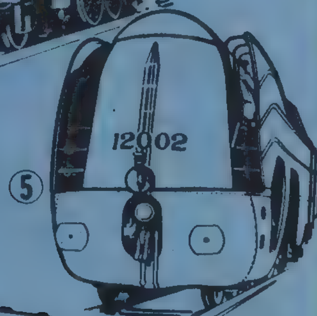
Alle dagen rijden tussen Virton en Namen een hel boel treinen met delfstoffen geladen. Elke trein weeg ongeveer 1.800 ton en wordt getrokken door een Die sellocomotief van het type 202 of 203. De afstan tussen Virton en Namen bedraagt 149,3 km en elk locomotief verbruikt gemiddeld 3,318 liter brandst per km. Druk in liter uit hoeveel de beide locomotie ven, type 202 of 203 van trein nr Z 68363 van 20 sep tember 1961 samen verbruikten tussen Virton St-Mar en Namen.

DE AMERSFOORTERS ZIJN « KEIEN » !

HET gebeurde in mei van het gezegende jaar 1661. Everard Meijster, een zeer rijk burger van Amersfoort, was met zijn vrienden op wandel buiten de stad. Niet ver van de Waalberg ontdekten zij een reusachtige kei. Om beurten gisten zij naar het gewicht van die kei en waren het er over eens dat men hem niet van zijn plaats zou krijgen. Toen wedde Everard Meijster voor niet minder dan 3.000 gulden, dat hij die kei binnen de stad Amersfoort zou laten brengen. Hij liet biljetten aanplakken waarop om helpers werd gevraagd, die rijkelijk met bier en zoute krakelingen zouden beloond worden. Meer dan 400 mannen waren bereid om de kei te gaan halen.

OP de bepaalde dag gingen zij hem dus halen, voorafgegaan door muzikanten. Onderweg werd er luid gezongen en menig glaasje bier gedronken. Everard Meijster zelf ging mee, uitgedost als een vorst. Tot aan de stad ging alles opperbest, maar bij de Rodetorenpoort ontdekte men dat de kei er niet door kon. Een stuk van de poort werd dus gesloopt en onder daverend gejuich werd de kei tot op de Varkensmarkt gedragen, waar hij dertien jaar te pronk lag.

Intussen hadden de Amersfoorters omwille van die kei heel wat spot te verduren. Men noemde hen de « Keientrekkers ». Op 30 april 1674 waren zij het blijkbaar beu want in stilte werd de kei begraven.

Een grapjas zag echter de kans op het graf van de kei een meiboom te planten en daarop had hij volgend gedicht geprikt :

Hier ligt nu Meijsters kei. Men heeft [hem hier doen zinken.
Nu zal dit zotte werk niet meer bij [vreemden stinken.
Waardoor zoo lang die kei van [Meijster was vermaard.
Tot spot en schand; maar nu men [weder meer bedaard.
In plaats der groote kei een meiboom [heeft geplant,
Nu triomferen weer de wijsheid en ['t verstand.

WAAR KWAM DIE KEI VANDAAN ?

Je vraagt je wellicht af waar die kei vandaan kwam. Hij was bedoeld om de weg naar Utrecht te markeren, ingevolge een resolutie uitgevaardigd door keizer Karel V in het jaar 1545. Die kei woog zo maar eventjes 11.000 kilo. Toen de Amersfoorters dàt wisten waren zij erg trots op hun kei en zij hebben hem dan weer opgegraven. Dat kwam echter pas na... 300 jaar, nl. in 1903. Er werd een grote tocht door de stad gemaakt met de kei, maar bij nader toezien bleek het een namaak kei van bordpapier te zijn. De echte had men met een tractor buiten de stad getransporteerd !

In 1931 verhuisde de steen (de echte) opnieuw omdat hij plaats moest maken voor een weg. In 1939 werd hij onder de grond gestopt en in 1942 weer boven gehaald. Na nog enkele omzwervingen kreeg hij in 1954 eindelijk zijn rustplaats in plantsoen West. Hij is een bezienswaardigheid en heel deze maand zal hij gevierd worden omdat hij 300 jaar geleden binnen de stad werd gehaald...

Everard Meijster heeft niet alleen door de Amersfoortse kei van zich doen spreken, ook in Utrecht, waar hij was gaan wonen, heeft hij de boel op stelten gezet omdat hij van deze stad een zeehaven wilde maken. Het stadsbestuur is op zijn voorstel niet ingegaan. Wel heeft men de straat waar hij eens zijn woning had, Keistraat genoemd.

TEKENINGEN : L. EN F. FUNCKEN TEKST DOOR J. SCHOONJANS

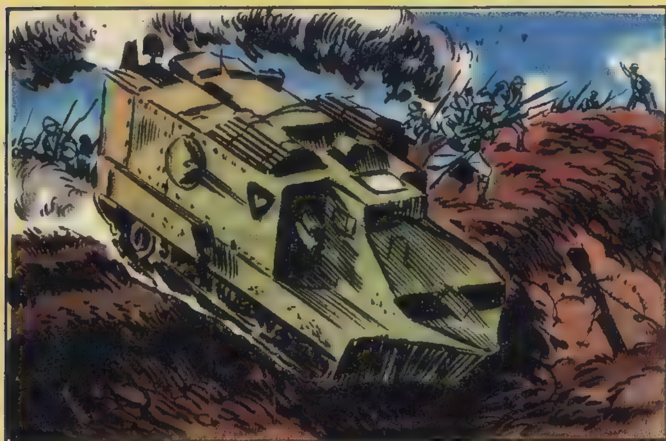
HET GROOT OFFENSIEF

HET kostte de Geallieerden slechts drie maanden om een overwinning te behalen op de Centralen. Het groot offensief werd met energie en doorzicht geleid. De eer komt toe aan de strategie van Foch en aan de dapperheid van de officieren en soldaten die zijn bevelen uitvoerden. De Duitsers verdedigden zich met de moed der wanhoop.

OOSTENRIJK-HONGARIJE

DE oude keizer Frans-Jozef was gestorven in 1916. Hij werd opgevolgd door Karel I, zoon van aartshertog Otto en achterneef van keizer Frans-Jozef. Als koning van Hongarije heette hij Karel IV. Hij wou een afzonderlijke vrede voor Oostenrijk-Hongarije. Op 27 october 1918 behaalde de Italiaanse generaal Diaz de overwinning van Vittorio Veneto en op 3 november ondertekende Oostenrijk de wapenstilstand. Het Oostenrijks-Hongaars keizerrijk stortte ineen.

DE DOORBRAAK

DE Duitsers hadden het tegenoffensief voorzien en zij hadden hun achterhoede degelijk versterkt door de Hindenburglijn, die liep van de Elzas tot aan de IJzer. Die versterking werd echter door de Franse regimenten van Mangin, Degoutte, Fayolle, Gourand, Humbert, Debeney, door het Amerikaanse, het Engelse en het Belgische leger ingenomen. De doorbraak van het Duitse front had plaats op 15 october.

DUITSLAND

IN het begin van het jaar had Wilson, president van de Verenigde Staten, de 14 punten voor een wapenstilstand kenbaar gemaakt. Alleen Duitsland hield nog stand, maar in Berlijn smeulde de opstand. Op 9 november deed Willem II afstand van de troon en vluchtte naar Nederland. Duitsland werd een republiek en op dit ogenblik werden de onderhandelingen ingezet. De Duitse gevolmachtigden kwamen met een witte vlag naar het front toe...

BULGAARSE EN TURKSE NEDERLAAG

DE Franse generaal Sarrail had zijn posities te Saloniki degelijk versterkt, en het is van daaruit dat het offensief van de Geallieerden op het Balkanfront startte. Dit offensief werd geleid door generaal Franchet d'Esperey. Op 26 september vroeg Bulgarije een wapenstilstand en koning Ferdinand deed troonsafstand ten voordele van zijn zoon Boris. Intussen rolden de Engelsen onder het bevel van generaal Allenby het Turkse front in Palestina op en marcheerden naar Damaskus. Door het uitschakelen van Bulgarije werd Konstantinopel bedreigd. Sultan Mohammed VI was zijn broer opgevolgd en op 31 october kapituleerde Turkije.

11 NOVEMBER

FOCH dicteerde de voorwaarden voor een wapenstilstand. Hij had zijn commandopost opgeslagen in een bos van Rethondes niet ver van Compiègne. De Duitse gezanten luisterden naar de eisen van de Geallieerden : vrijlating van de gevangenen, het achterlaten van het oorlogsmateriaal, de bezetting van de linker Rijnoever. Duitsland had geen keuze en de capitulatie werd ondertekend in de vroege ochtend van 11 november 1918. Die dag, om 11 u., zwegen de kanonnen. De oorlog was eindelijk gedaan !

WORDT VOORTGEZET

RAADSEL Nr 7

Wie wou Rik wurgen ?

BEN je nooit 's nachts wakker geworden omdat je een gerucht hoorde in je kamer ? Omdat je de indruk had dat je er niet alleen was en dat er een vreemde gedaante was binnengedrongen ? Mij is dat reeds meer dan eens overkomen. Tweemaal was het helemaal niets, ik had waarschijnlijk gedroomd, maar op een nacht was het werkelijkheid. Bij graaf de Vries, een landedelman van het oude slag, die ik had leren kennen tijdens een vakantiereis was er een belangrijke diefstal gepleegd. Er was o.m. een juweel verdwenen. De verdachten waren : Alex, de zoon van de graaf; Hubert Vecht, zijn secretaris en James, zijn knecht.

De graaf had mij per telefoon gevraagd om te komen en een enquête te doen. Ik was er nog diezelfde dag naartoe gereisd. De politie had de drie verdachten reeds ondervraagd, maar geen spoor van de dief gevonden. Ik ondervroeg ze op mijn beurt. Om James te ondervragen had ik enige moeite, want de man was doofstom. Hij las de woorden van m'n lippen en schreef dan zijn antwoord aarzelend en met dikke letters op een velletje papier. Resultaat had ik niet bereikt, maar alvorens naar mijn kamer te gaan, zei ik dat ik op het goede spoor was. Dat was louter bluf, want ik wist nog helemaal niets.

Die nacht werd ik eensklaps wakker met het gevoel dat er iemand in mijn kamer was. Ik stak mijn hand uit naar de schakelaar en drukte op de knop, maar er kwam geen licht. Men had de stroom waarschijnlijk in de kelder afgesneden.

Op dit ogenblik voelde ik twee handen om mijn hals, iemand wou me wurgen. Het was zó donker dat ik niet zien kon wie mijn aanrander was. Ik rukte me uit alle macht los en bracht mijn aanrander op goed geluk een vuistslag toe. Ik riep om hulp, de onbekende duwde me met kracht van zich af en nam dan de vlucht. In de duisternis was het onbegonnen werk hem te achtervolgen.

De volgende dag zat ik met de graaf, zijn zoon en zijn secretaris aan de ontbijttafel en zei :

— De dief heeft vorige nacht een nieuwe blunder begaan !

Vecht schrok even, James die met de rug naar ons toe stond bleef onbewogen, Alex bekeek me met een scherpe blik en vroeg :

— Een nieuwe blunder ?

— Ja, hij is mijn kamer binnengedrongen en hij heeft getracht me te wurgen. Vooraf had hij de stroom afgesneden.

Vecht grinnikte :

— U, de knappe detective, hebt uw aanrander laten ontsnappen ?

De graaf klopte James op de schouder, die zich verrast omdraaide.

— James, zei de graaf zeer langzaam, doe een grendel aan de binnenkant van de kamerdeur plaatsen.

De knecht knikte instemmend.

— En wie is de schuldige ? Ik wed er om dat u het nog steeds niet weet ! riep Alex.

* * *

De dag verliep eentonig. Na het avondmaal trok ik me in mijn kamer terug, ik rolde een deken op en stopte dat in bed. Ik verschool me in een hoek van de kamer, nadat ik de deur had gegrendeld. Ik bleef geruime poos doodstil in het donker staan. Eensklaps zag ik dat het venster geruisloos werd geopend, een gedaante sprong in mijn kamer, boog zich over het bed en stak de twee handen uit... In twee stappen stond ik achter de onbekende en duwde hem m'n revolver in de ribben.

De onbekende ? Neen, ik wist wie hij was !

VRIEND-DETECTIVE, WEET JIJ HET OOK ? WIE HEEFT ME WILLEN WURGEN EN IS BIJGEVOLG DE DIEF ?

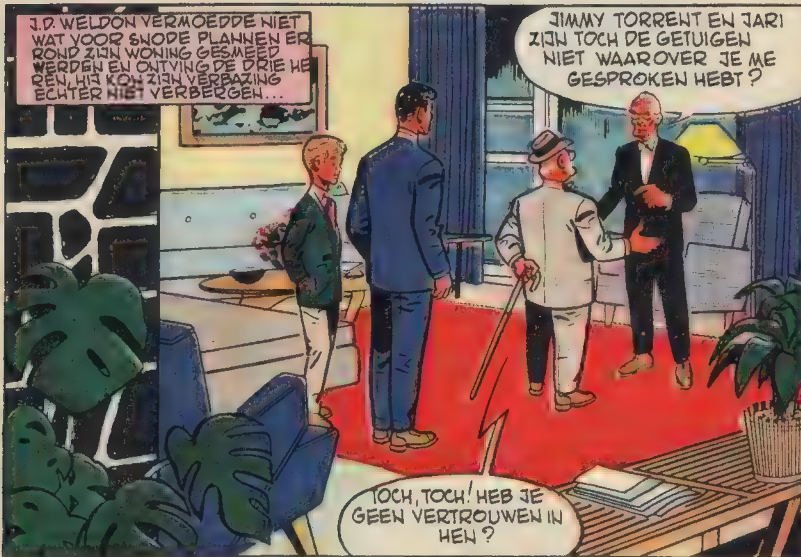
DA-AG !

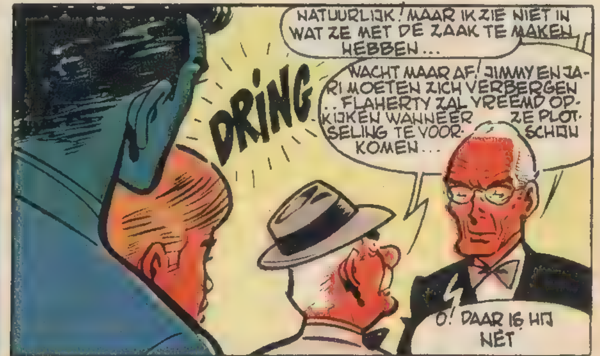
RIK RINGERS

JIMMY TORRENT JARI in DE LAATSTE

Berthault heeft besloten Weldon te bewijzen

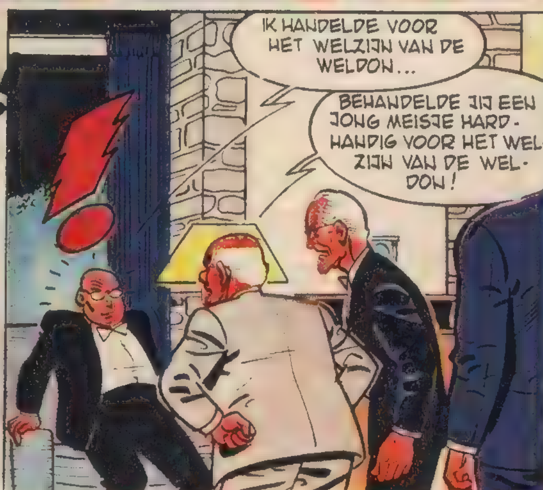

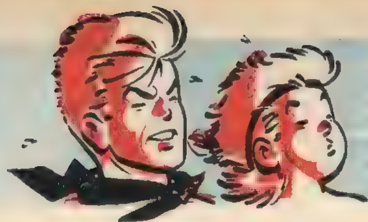

KANS van Larry PARKER door RAYMOND REDING

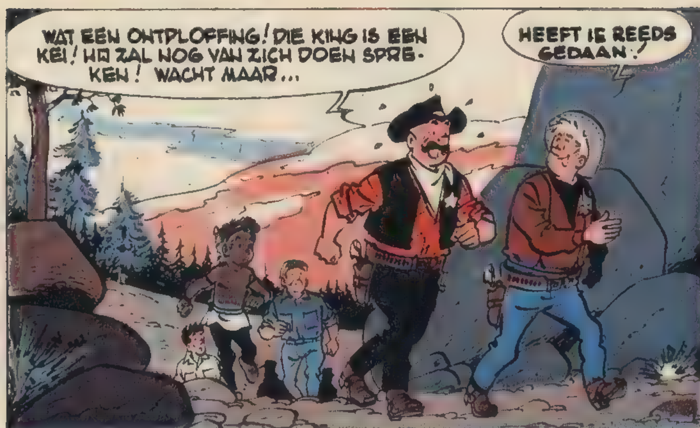
zijn secretaris een schurk is

HET KR

De dynamietspecialist geëngageerd do

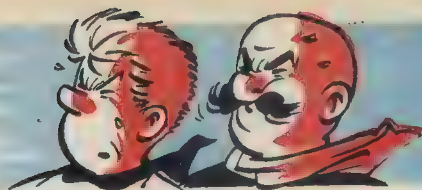

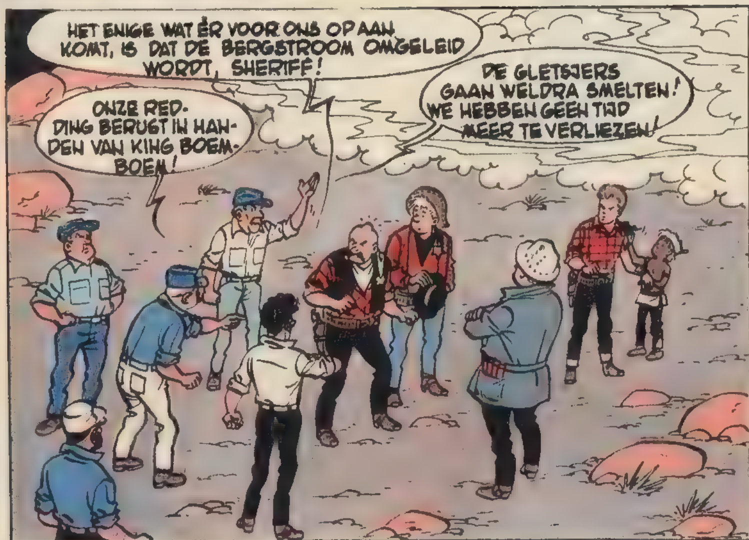

DOOR TIBET ✶ SCENARIO GREG

UITVAT

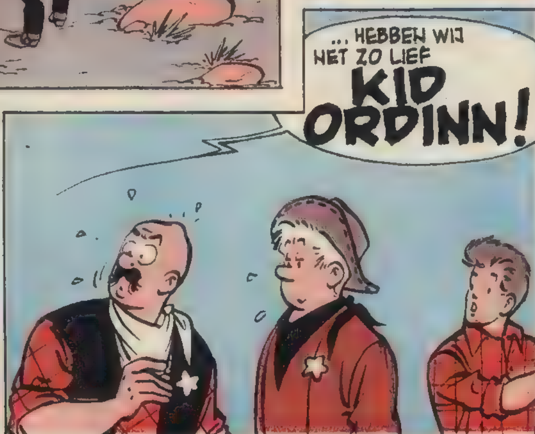

Dog Bull is een zeer gevaarlijk man..

WORDT VOORTGEZET

BICHON MOEST ZIJN ANGST OVERWINNEN VOORALEER HIJ DE JONGE NEUSHOORN DURFDE NADEREN

DE RANCH VAN CARR HARTLEY TE RUMURUTI, AAN DE VOET VAN DE KENIABERG. HET IS EEN HOEVE GEBOUWD UIT KLEI, BEDEKT MET EEN STROOIEN DAK.

ONZE zwerftocht doorheen de Afrikaanse jungle bracht ons op zekere dag in de ranch van een man die men in deze streek « white hunter », blanke jager heet. Het zijn de blanke jagers die voor de touristen met een dikke portefeuille safari's of jachtpartijtjes inrichten tegen de som van ruim 15 pond per dag. Indien die touristen dan ook nog een jachtvergunning hebben betaald, dan mogen ze een olifant, een leeuw, een buffel, een neushoorn of een paar antilopen neerknallen. Er zijn white hunters die hun buik vol hebben van dat spelletje en nog alleen maar tochtjes inrichten voor « kiekjesjagers ». Camera's en fototoestellen hebben de jachtgeweren vervangen. De organisator van de safari neemt slechts een geweer mee om zich te verdedigen ingeval een wild dier gevaarlijk mocht worden.

Nog andere white hunters zijn bewakers geworden van de uitgestrekte natuurparken of -reservaten. Nadat zij dus vele jaren de dieren hebben opgejaagd en neergeschoten, nemen zij ze thans onder hun hoede.

De white hunter die wij een bezoek hebben gebracht, heet Carr Hartley. Hij woont in Rumuruti, aan de voet van de Keniaberg. Hij heeft zich gespecialiseerd in het vangen van jonge wilde dieren, die bestemd zijn voor de dierentuinen. Zijn ranch is 'n echte Zoo geworden. Je kan er leeuwen zien, jachtluipaarden, apen, hyena-honden, jakhalzen, antilopen, zebra's, buffels, olifanten en neushoorns.

Tamme jachtluipaarden

DE luipaarden briesten woedend toen wij hun kooien naderden. Zij waren prachtig. Een zijige goud en bruin gevlekte pels en lichtgroene ogen, die schitterden als edelstenen. Een van hen liep in zijn hok te ijsberen en verwaardigde ons geen blik. Hij was sedert een maand opgesloten en hij vond dat waarschijnlijk allesbehalve prettig. Hij was op Hartley-ranch gekomen toen hij nog maar zo groot was als een kat en hij was opgevoed en verwend geworden door Michael, een flinke jongen van zestien jaar. Hij liep vrij rond in de ranch en was zo speelziek als een katje. Op zekere dag had een van de touristen hem zodanig geplaagd dat hij woedend was geworden. Michael trachtte hem te bedaren, maar dat gelukte niet. De luipaard zette zijn klauwen in de armen van de jongen, die naar het ziekenhuis moest gebracht worden om er verzorgd te worden. Sedertdien heeft men de luipaard opgesloten. Men vond het te gevaarlijk hem nog langer vrij te laten rondlopen. Hij zal naar een dierentuin gezonden worden.

We zagen een mooie, tamme

ILDE
EREN
EEN

ANCH
AN
RIKA

jachtluipaard die aan een ketting voor een hok lag zoals een grote waakhond. Af en toe sprong hij boven op zijn hok en bekeek dan de fotografen alsof hij wou zeggen : « Toe, neem maar een kiekje ! Ik ben een prachtexemplaar ! » De bezoekers mochten hem strelen, hij bleef onverschillig. Wanneer zijn baas Carr Hartley echter kwam, kwispelde hij met zijn staart als een hond. In 't bijzijn van Hartley liet hij zich ook strelen door Bichon.

De jachtluipaard is langer en fijner dan de luipaard. Hij is een van de snelste dieren van de savanne. De jachtluipaard waarmee we kennis maakten kon lopen tegen een snelheid van 112 km per uur.

De jachtluipaard houdt zo wat het midden tussen een kat en een hond. Sommige zoölogen zeggen: « Het is een zeer grote hond vermomd als een kat » en dat is een zeer rake uitspraak. De jachtluipaard houdt veel van zijn meester en is zeer trouw. In Egypte ziet men ze vaak de rol van waakhond vervullen. In Syrië, in Iran en ook in India houdt men hem vaak als hond. De jachtluipaard bewaart echter ook wanneer hij tam is, de onafhankelijkheidszin en de aristocratische allures van een kat.

Hyena's en jakhalzen

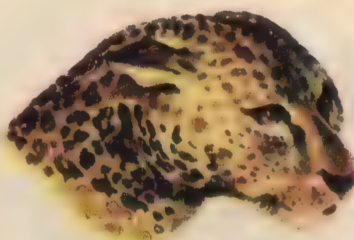
WANNEER men in groep reist is er steeds een reiziger die alles beter weet. Ook bij onze groep was er een man die, toen hij de hyena-honden zag, uitriep :

— And here are the jackals ! (En hier zijn de jakhalzen !)

Bichon schrok even en staarde de man verwonderd aan. Hij kende inderdaad het verschil wel tussen een hyena-hond, die men ook wel eens geschilderde wolf heet, en een jakhals. De jakhalzen zijn lieve, kleine vossen, hun vacht is zilverachtig op de rug, ros op de buik. De hyena-hond, ook hunting dog geheten, gelijkt op een wolf of op een Duitse herdershond. Hij heeft brede oren en magere flanken. Zijn pels is gevlekt, zwart, bruin, geel en wit, iets donkerder op de rug en wat lichter op de buik. De muil is zwart tot aan de kleine ogen. Het is een prachtig dier, maar de reuk er van is allesbehalve aantrekkelijk. Het ruikt net zoals de hyena's en de jakhalzen, naar... krengen ! De hyena-honden vallen kleinere dieren aan. Wanneer ze echter uitgehongerd zijn, dan aarzelen zij niet om in groep ook de grotere antilopen aan te vallen. Ze leven in horden, net als de wolven, en ze jagen hun slachtoffer op tot het van uitputting neervalt. Ze zijn veel minder schuw dan hyena's en jakhalzen en erg nieuwsgierig van aard. Soms gaan ze op hun achterpoten staan, zodat hun kop net boven het hoge gras uitkomt om naar de wagens te kijken die door de savanne rijden.

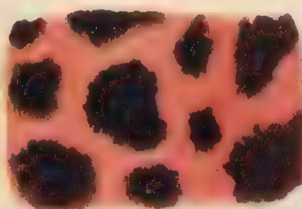
PAS WANNEER HARTLEY ZELF KOMT, KAN BICHON DE JACHTLUIPAARD STRELEN.

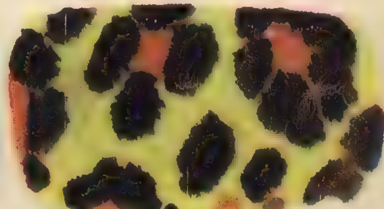

De jachtluipaard

De luipaard

DE VLEKKEN OP DE PELS VAN EEN LUIPAARD VORMEN RINGEN. DE PELS VAN DE JACHTLUIPAARD IS GESTIPT.

DAT IS DE HYENA-HOND OF GESCHILDERDE WOLF. ZIJN PELS VERSMELT VOLLEDIG MET HET ZAND VAN DE SAVANNE.

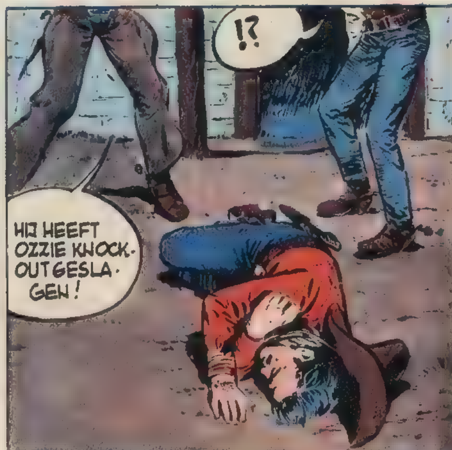
Kom mee naar pagina 28

De Avonturen van

De bandieten voelen dat ze bedreigd zi

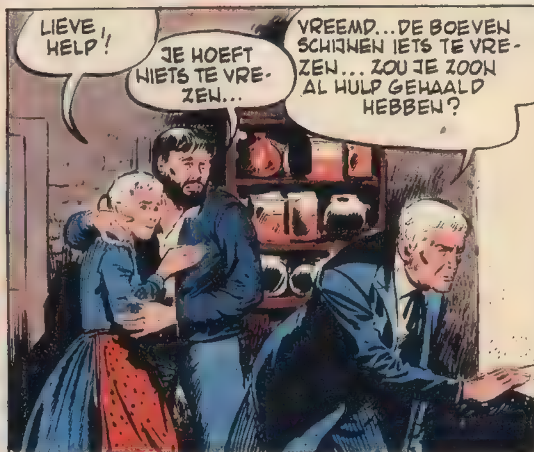

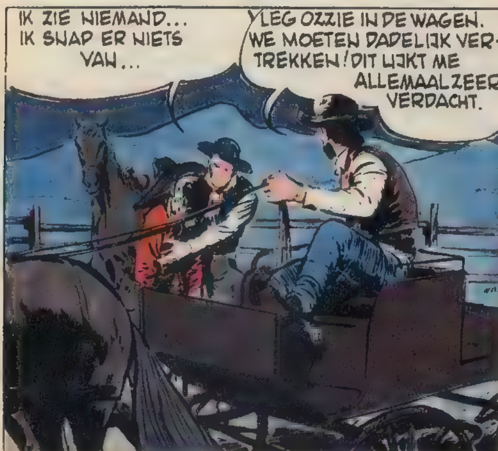

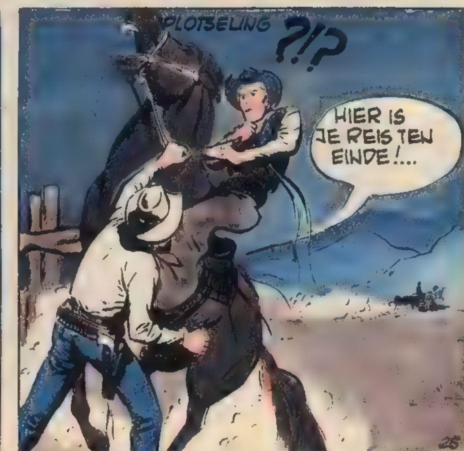

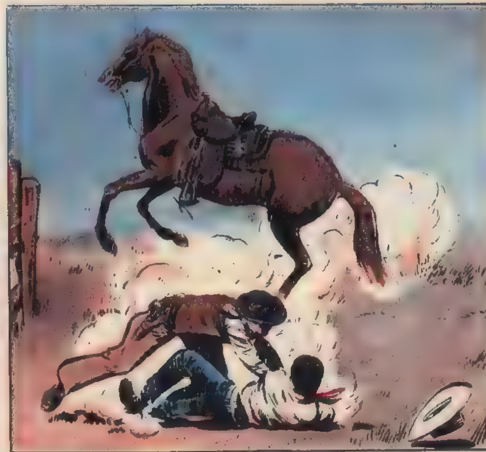

BEN BARRY

DOOR GERALD FORTON

en verlaten de hoeve in zeven haasten..

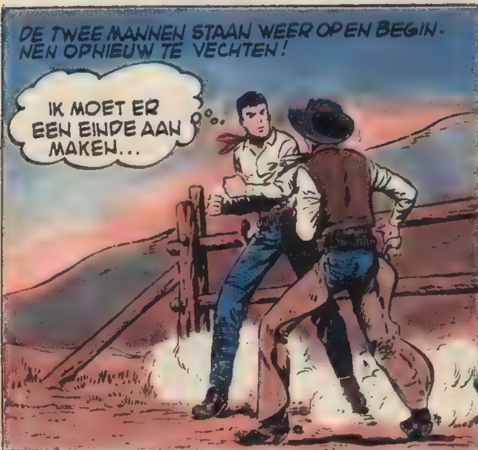

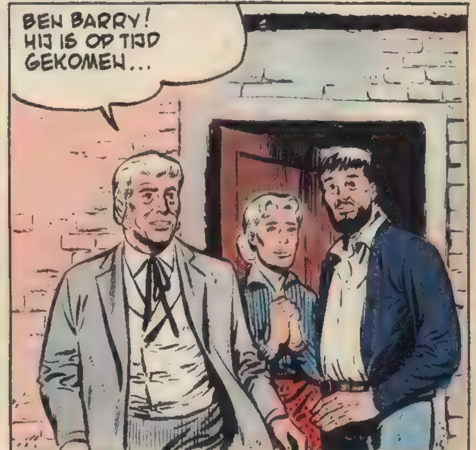

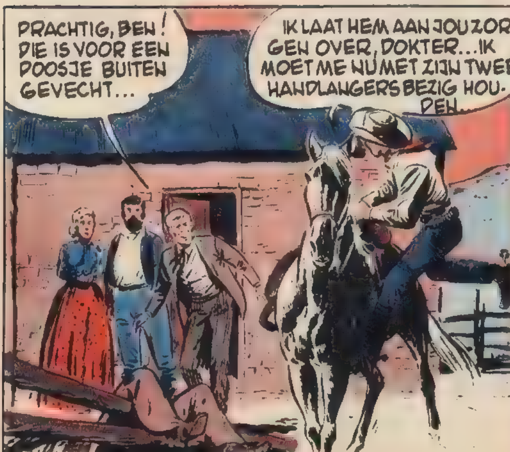

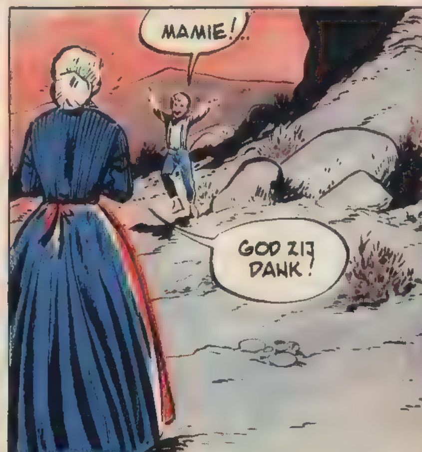

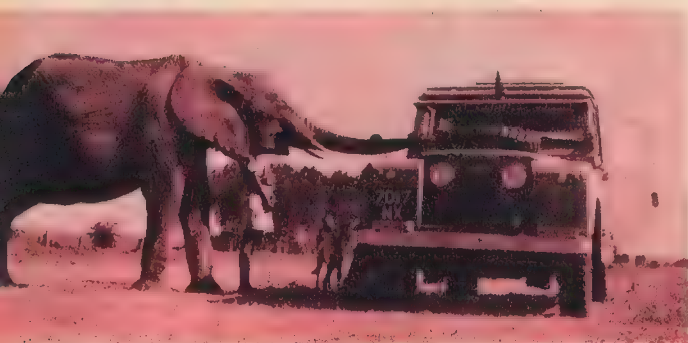
WORDT VOORTGEZET

WILDE DIEREN IN EEN

VERVOLG VAN PAGINA 25

TWEE GNOES DRAVEN OVER DE SAVANNE.

EN DAT IS DE NIEUWSGIERIGE OLIFANT DIE ZIJN SLURF ONGEGENEERD IN ONZE WAGEN STAK !

DE REUZEN-ELAND IS AAN HET GEZELSCHAP VAN DE MENSEN GEWEND. BICHON MAG HEM ZELFS EEN HANDVOL GRAS TOESTOPPEN.

DAT IS DE GIRAFFE DIE EEN GRAPJE MAAKTE EN BICHON VOL MELK SPOOT !

Bij de welpen

DE leeuwen waren naar onze mening de rustigste dieren. Wij vonden het jammer dat wij hun brullen niet konden opnemen, want overdag liggen ze meestal te soezen. Wij bewonderden een welp tussen de poten van moeder leeuw. In een aanpalende kooi onder de blote hemel sliepen drie welpjes van vier tot zes maanden oud. Het waren weesjes, erg mager en hun pels was dof en vuil. Wat een verschil met het welpje dat het geluk had bij zijn moeder te mogen blijven ! Dat was mollig, zijn pels glansde als zijde, het was speelziek en kerngezond. Krijgen de weesjes dan niet genoeg te eten ? Toch wel, ze krijgen meer dan genoeg, maar ook kleine leeuwen hebben een grote behoefte aan de tedere zorgen van hun moeder. Volgens Hartley waren ze reeds te groot om nog echte vriendschap te sluiten met de mens. Welpen van zes maanden hebben reeds sterke klauwen en het is best ze niet te na te komen.

Wij brachten een bezoekje aan de zebra's, de struisvogels, de antilopen en de gnoes.

De gnoe en de zebra

DE gnoe is een zeer eigenaardig dier. Het heeft het lijf van een antiloop en de snuit van een buffel, zij het dan ook dat die snuit langer is. De gnoe is groot, kan van 200 tot 300 kg wegen, ziet er erg gevaarlijk uit en is in feite een vredelievend en zacht dier. Het gaat op de vlucht voor de mens en denkt er nooit aan hem aan te vallen. De gnoe heeft een grijze vacht, zwarte manen en een sikje dat erg komisch aandoet. Met de zebra vormt de gnoe het geliefkoosde hapje van de leeuwen. Wij moeten hieraan toevoegen dat de gnoe minder lenig, minder snel is dan de antiloop. Hij laat zich dus makkelijker vangen.

De zebra is eveneens vredelievend en zacht van aard, maar niemand denkt er aan een zebra als huisdier te houden. Wie hem te na komt, kan wel eens een schop van zijn hoeven krijgen en dat is een eerder gevaarlijke zaak.

De jonge olifant sluit dadelijk vriendschap met iedereen. De leeuw, de jachtluipaard en de luipaard zijn vriendelijk en gewillig voor hun meesters, maar de vreemdelingen moeten op een afstand blijven. Een olifant daarentegen houdt van iedereen die op de ranch komt. Er was er een die absoluut mijn camera wou buitmaken.

De lustige olifant

ZODRA onze wagen stopte, stak de grote olifant zijn slurf door 't raampje en begon onze bagage te onderzoeken. Hij wil brood hebben, dacht ik en ik gaf hem onze sandwiches. Hij nam ze delicaat uit mijn hand en slokte ze in zulk een hels ritme op dat al onze voorraad in enkele minuten tijd volledig verdwenen was... Toen ik hem niets meer kon toestoppen, ging hij met zijn slurf heel ongegeneerd in de zak van mijn broek. Waarschijnlijk dacht hij daar een stukje suiker of wat weet ik te vinden, maar dat was jammer genoeg voor hem niet het geval.

Daarna kwam mijn camera aan de beurt. Die scheen hem geweldig te interesseren. Ik gaf hem een klopje op de slurf om hem weg te jagen en ten slotte draaide hij zich om en verwijderde zich op een drafje. Dagenlang heb ik in mijn vingers de zeer fijne naalden gevoeld van de olifantenslurf. Heb je er al eens op gelet in de Zoo, dat de haartjes die op de slurf van de olifant staan zo fijn en scherp zijn als de stekels van een kaktus ?

Een tamme olifant kan men in Afrika wel meer ontmoeten, maar het is zelden dat men een neushoorn aantreft die vriendschap heeft gesloten met de mens... en met de olifant ! Te Rumuruti kan je in de weide een jonge olifant en een jonge neushoorn met elkaar zien spelen. Ze zijn beste maatjes en verlaten elkaar geen voet !

RANCH VAN AFRIKA

Bichon temt een neushoorn

DE neushoorn is nog zeer jong, maar toch al zwaarder dan een koe en groter dan Bichon. Zijn twee hoorns boezemen onze jongen respect in en hij vindt dat de kleine zwarte ogen van de neushoorn een onheilspellende glans hebben... Ten slotte krijgt zijn nieuwsgierigheid toch de overhand. Hij nadert de neushoorn en streelt hem over de rug. Het zware dier laat begaan. Hij keert af en toe wel de kop om, misschien wel om te zien wat die kleine jongen daar uithaalt, maar het is zonder de minste boosaardigheid. Bichon geeft de neushoorn een duwtje en het zware dier gaat gewillig opzij...

De giraffe maakt grapjes

BICHON heeft een reuzen-eland ontdekt die rustig en vrij op en neer wandelt. De eland heeft zich blijkbaar aan de mensen gewend, want Bichon mag hem naderen en hem een handvol gras geven. Bichon is zo fier als een pauw! Het vlees van de reuzen-eland is zeer smakelijk en zijn huid levert een mooi leder. De reuzen-eland wordt zeer zeldzaam. Het feit dat dit dier op zulk een vertrouwelijke voet omging met de mensen, wordt waarschijnlijk verklaard door het feit dat hij in de ranch geboren werd.

Wij wandelden naar de giraffe toe die in een omheinde weide is opgesloten. Zij dronk net de melk die een van de bewakers haar had gebracht. Bichon was op de omheining geklommen om de giraffe in de ogen te kunnen kijken. Dat mocht de dame met de lange hals blijkbaar niet, want zij spoot Bichon een flinke geut melk in het gelaat. Bichon was boos...

Paardje rijden op een reuzenschildpad

NAUWELIJKS van zijn verrassing bekomen liep Bichon op twee reusachtige slapende schildpadden toe. Hij ging boven op het schild zitten. Het dier werd wakker, richtte zich op en begon een wandelingetje. Bichon schrok zich haast een bult, maar toch bleef hij zitten... Hij is niet meer met ons verder gelopen om nog andere dieren te bekijken, hij bleef op z'n schildpad zitten en liet zich door haar dragen...

Carr Hartley, onze vriendelijke gastheer, vertelde ons bij een kop koffie pittoreske anekdoten over zijn dieren en over de jacht. Je hebt het reeds geraden, hij vangt de dieren levend. Dat is vaak zeer moeilijk, maar het loont wel de moeite, want voor een olifant bv. krijgt hij van een Zoo een dik pak bankjes.

Om de jacht op levende dieren makkelijker te maken heeft men echter een zeer praktisch middel uitgevonden : een geweer niet geladen met een kogel... maar met een verdovingsmiddel! Het werkt onmiddellijk, men kan de dieren gerust naderen, hen in een auto stoppen en meevoeren. Wanneer ze wakker worden zitten ze veilig in hun kooi!

J. M. FIEVET

BICHON EN ZIJN PAARD : EEN REUZENSCHILDPAD

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

EEN PRIJSVRAAG : VAN WELKE MUZIEK HOU JE 'T MEEST ?

In Kuifje verschijnt sinds geruime tijd een rubriek die je op de hoogte houdt van de muzikale snufjes. Wij zouden graag de opinie van de jongelui kennen en weten naar welk genre hun voorkeur uitgaat. Wij zouden het leuk vinden indien jullie allemaal aan onze prijsvraag zoudt deelnemen en verwachten dus een drukke post als antwoord op de vraag :

VAN WELKE MUZIEK HOU JE 'T MEEST ?

Jullie hoeven geen ellenlange brieven te schrijven, want we hebben onze vragen zo ingedeeld dat je er in enkele woorden op kan antwoorden.

1. **Naar welke muziek gaat je voorkeur uit ?**
   Klassiek ? - Jazz ? - Schlagers ? - Folkore ? - Gesproken teksten ?
2. **Geef drie titels van platen die wij besproken hebben, namen van componisten of solisten in het genre dat je verkiest.**

Een voorbeeld :

1. Ik verkies jazz.
2. In dit genre gaat mijn voorkeur uit naar de negro spirituals van Paul Robeson, Swingtime in the Rockies van Benny Goodman en St. Louis Blues van Louis Armstrong.

Er zullen 25 antwoorden uitgeloot worden en de winnaars zullen beloond worden met een mooie plaat.

Stuur je antwoord vóór het einde van de maand naar :

JEUGDWEEKBLAD KUIFJE (Prijsvraag - Muziek)
P.H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7. Een briefkaart is voldoende.

Sidney Bechet

OP 14 mei 1959 stierf te Parijs Sidney Bechet, *the grand old man of the soprano*. « Ik speel wat ik leef », aldus drukte hij zijn eigen spel zeer kernachtig uit. Hij was de grootste jazzmuzikant uit het oude Orleans, waar hij in 1897 geboren werd. In 1920 kwam hij voor het eerst naar Parijs. Hij oogstte er een zeer groot succes en een dame die hem kwam feliciteren zei : « Je bent zo populair dat je burgemeester van Parijs zoudt kunnen worden ! » Toen kocht Sidney Bechet een spiegel. Zijn vrienden vroegen waarom, en hij antwoordde : « Ik dacht dat ik misschien blank geworden was. De mensen maken hier geen onderscheid tussen wit of zwart en dat is voor mij een openbaring. »

In 1933 was hij zó moe van het reizen en van de muziek dat hij een kleermakerszaak opende in de 128ste straat te New York. De grote jazzmuzikant Tommy Ladnier poetste er de schoenen van de kliënten. Lang heeft die kleermakerszaak niet geleefd. De drang naar de muziek was toch te sterk en Sidney Bechet trad opnieuw op. Hij hield van de Europese jazzorkesten en het meest van de Dutch Swing College Band.

Wij hebben hier een plaatje van Sidney met dit orkest in de Philips Jazz Gallery (422 000 PE) met *King Porter stomp, Original Dixieland one-step, Absent minded blues enz.*

Walter Gieseking vertolkt Mozart

DE pianosonaten van Mozart behoren ongetwijfeld tot de mooiste stukken uit het œuvre van de grote meester. Mozart's kunst blijft voor velen oppervlakkig omdat zij er slechts het bekoorlijke karakter van begrijpen en de innige vreugde die er uit straalt niet voldoende laten doordringen.

Vele solisten zien er ontzettend tegen op om de solowerken van Mozart te vertolken, want het juist aanvoelen van de ragfijne melodie vereist een jarenlange studie en een totale overgave.

De Duitse pianist Walter Gieseking heeft het grootste deel van zijn leven besteed aan het inleven van Mozart's kunstbegrip en hij vertolkt de pianowerken met een wonderbare klankzuiverheid.

Walter Gieseking overleed in 1956, maar wordt nog steeds als de grootste Mozartvertolker beschouwd.

Columbia geeft een reeks platen uit van pianowerken van Mozart met Gieseking aan de vleugel. Wanneer je dieper wil doordringen tot het œuvre van Mozart, luister dan liefst naar vertolkingen van Gieseking.

De mooiste koralen van J. S. Bach

WE hebben een plaatje ontvangen dat ons een keuze schenkt uit Bach's mooiste cantaten. Het kan soms eentonig worden om naar een hele cantate te luisteren en daarom bevelen we jullie speciaal dit plaatje aan waarin de mooiste en bekendste aria's en koralen uit de cantaten « Herz und Mund und Tat und Leben », « Du Hirte Israël, höre » en « Jauchzet Gott in allen Landen », opgenomen zijn.

De meeste melodieën zijn overbekend, want ze luisteren dikwijls de feestelijke erediensten in onze kerken op.

De bezetting is ook zeer verzorgd. Fritz Werner leidt het Heinrich Schutzkoor van Heilbronn en het orkest van de Südwestfunk van Baden-Baden. Ingeborg Reichelt, sopraan en Walter Gleissle, trompet, vertolken de solopartijen van de aria uit de cantate BWV 51 (Erato LD-EV 456).

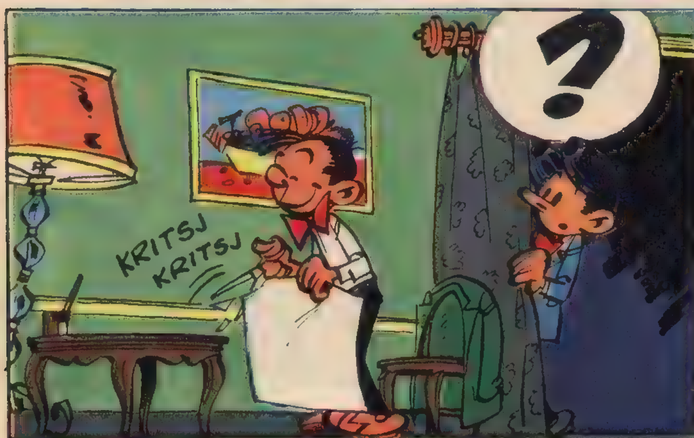

TON en TINNEKE

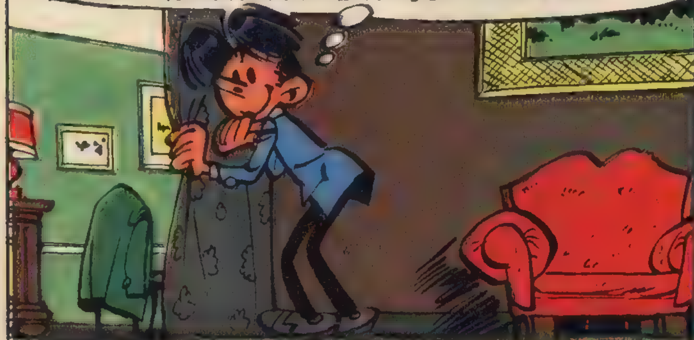
DE PUT

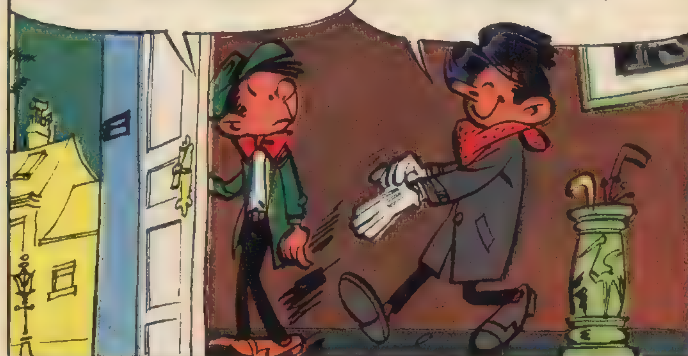
door Attanasio

LANGE JAN VAN AMSTERDAM !

Zijn ouders hadden het liefst gewild dat hij dokter was geworden, maar Jan Derksen kon er ook niets aan doen dat het bloed in zijn aderen sneller begon te stromen zodra hij een race-fiets zag. Toen hij acht jaar was kreeg hij van zijn vader een fietsje cadeau en daarmee gooide de goede gever zijn eigen glazen in. Want nadat Jan eenmaal zelf de trappers onder zijn voetzolen had gevoeld, wist hij dat hij wielrenner zou worden en geen dokter. Onze zoon is met de valhelm geboren, verzuchtten vader en moeder Derksen.

NU is Jan Derksen 42 jaar, houder van drie wereldtitels in de sprint en twaalf nationale titels. Een schitterende sportloopbaan wil hij in september definitief afsluiten met de wereldkampioenschappen in Bern. Dan zal, zoals vier jaar geleden voor de Nederlandse sprintkoning Arie van Vliet, ook voor hem de bel voor de laatste ronde klinken.

Jan Derksen is de eerste Nederlandse sportman die zelf een boekje heeft geschreven over zijn avonturen in de sport. Het is getiteld **Met banddikte** en beschrijft op humoristische en boeiende wijze een leven van reizen, sprinten, overwinningen en nederlagen, dat alles op wielerbanen in Parijs, Brussel, Zürich, Milaan, Kopenhagen, Melbourne, Londen, Berlijn, Rome, Casablanca en Wenen. Derksen zwom bovendien in Nieuw Zeeland trainingswedstrijden tegen Irma Schuhmacher, praatte in Hollywood met Charlie Chaplin, viste in Australië met Sidney Patterson, stond met Oscar Plattner en Jefke Scherens in Zwitserland op de ski's, logeerde in Engeland op het landgoed van Reg Harris, fietste met Arie Van Vliet behalve in zeventien wereldkampioenschappen, op home-trainers in Nederlandse bioscooptheaters en nam met plezier een uitnodiging van de eerste fagottist van het Concertgebouworkest aan voor een sprintduel in het Olympisch Stadion. Derksen kijkt in dit boekje achter de schermen van zijn fascinerende wereld op wielen. Hij schrijft zoals hij fietst : flitsend, soepel, meeslepend. Een pocket, dat je bij wijze van spreken in 11.2 seconde zou willen uitlezen. Vader Tijd staat nooit « sur place », mompelt Derksen als hij zijn boeiende vertellingen besluit. Het is dan alsof men een paar uurtjes lang de romantiek van het sprintersvak van nabij heeft meegemaakt, het elleboogje van George Senfftleben zelf heeft gevoeld en getuige is geweest van de 32 minuten en 20 seconden, die Derksen op de Vigorellibaan in Milaan « sur place » stond met Antonio Maspes.

ZE SLOEGEN HUN KLOMPEN STUK

De carrière van de sympathieke Amsterdammer begon op zijn zestiende jaar toen hij met koppelgenoot Pronk op de baan van Alkmaar de ene prijs na de andere veroverde. Beloningen, die variëerden van tien maal gratis koekhappen tot een fles haarwater en later een « top » haalden van f. 2,75 voor het winnende koppel. De boeren uit de omtrek, die voor negen cent langs de balustrade zaten, sloegen hun klompen kapot van enthousiasme wanneer de twee jonge coureurs hoog in de baan hun slag sloegen.

Guus Schilling ontdekte Derksen toen hij negentien jaar was, tijdens een amateurswedstrijd tussen Alcmaria Victrix en Olympia, de Amsterdamse vereniging, waarvan hij later ere-lid is geworden. Een veelbelovende tijd leek aan te breken toen de pupil van Schilling een jaar later al amateurkampioen van Nederland werd en hetzelfde seizoen nog wereldkampioen. Maar de oorlog bracht een kink in de kabel. Derksen moest evenals Arie van Vliet zijn beste jaren op non-actief blijven, maar diende zich na het oorlogsgeweld onmiddellijk aan als een der beste sprinters van de wereld.

LIEVELING VAN DE DENEN

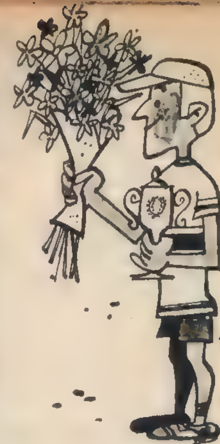
In zijn zwerftocht door heel de wereld was het niet verwonderlijk dat hij bij voorkeur in Denemarken fietste en zelfs in 1938 — zonder resultaat overigens de Deense nationaliteit had aangevraagd. Derksen was namelijk van het begin af aan de lieveling van het Deense publiek, won er niet minder dan negen maal de Grote Prijs van Kopenhagen en bovendien was hij dol op... smorrebrod. De fox-

De Amsterdamse sprinter Jan Derksen heeft op het einde van zijn loopbaan de schrijfmachine gepakt om een avontuurlijke wielercarrière in een boekje, getiteld « Met banddikte », uit de doeken te doen.

trot « De lange Jan fra Amsterdam » werd er een tophit.

Derksen was overigens niet de enige die aan de verleiding van het heerlijke « smorrebrod » nimmer kon weerstaan. « Het was zelfs zo erg dat « Poeske » Scherens, Arie van Vliet en ik op weg naar Denemarken vaak een maaltijd oversloegen om op de boot van Groszenbrode naar Gedser voor het speciale tarief van zeven Kronen zoveel van de lekkernij te kunnen eten als we zelf wilden. Ik herinner me, dat ik op die manier eens elf keer met mijn bord langs de uitgestalde spijzen wandelde. Dat record is later nooit meer verbeterd ! »

In Amsterdam lukt het Derksen soms nog wel ongestoord iets te eten. In Kopenhagen is dat niet mogelijk. « Zodra je een lepel soep ter hoogte van je mond hebt gebracht, klopt er iemand op je schouder en tegen de tijd dat je aan de laatste gang van het diner bezig bent, heb je zeker al een keer of tien aan wildvreemden moeten vertellen, dat je het best maakt, evenals vrouw en kind. Maar het grote verschil is dat de mensen in Nederland vaak op je neer kijken, ook al heb je meer titels dan de minister-president of de voorzitter van de Kamer van Koophandel. In Denemarken kijken de mensen tegen je op. »

HET « POESKE » EN DE KUIKENS

Na de oorlog was de eerste brief die Derksen ontving afkomstig uit de Deense wielerbond met een uitnodiging te komen fietsen. Er zat een enorm levensmiddelenpaket bij, dat de Amsterdamse renner op krachten zou moeten brengen. In een Dakota vloog hij samen met Jef Scherens en kisten vol kuikens naar het land dat hem vol ongeduld zag komen. De vreugde kon niet op, behalve voor één man : de clown in het vangnet op de kermis in Kopenhagen. De clown hing in een net op ongeveer twee meter boven de grond en wanneer je er dan met een tennisbal in slaagde de sluiting aan de onderkant van het net te raken, klapte het net open en viel de clown twee meter lager in het zand. Via een trapje kon hij dan weer in het net klimmen.

Het werd ongetwijfeld de moeilijkste avond uit zijn clownsbestaan. Want het Belgische sprintfenomeen kon bijzonder goed gooien. De eerste bal was direkt raak en drie kwartier later stond Scherens onder uitbundige aanmoedigingen van het publiek nog steeds te gooien. En toen ging de clown in staking ! Hij was bekaf van het trappenlopen en vertikte het langer in het net te gaan zitten. De dankbare kermisbezoekers huldigden Jef alsof hij wereldkampioen ballen gooien was geworden.

In het Antwerps Sportpaleis reed Derksen tientallen malen en vaak tegen zijn Belgische collega Jos Debakker, die jullie rechts op de foto zien.

DAT HEB IK NOOIT MEEGEMAAKT, ZEI RIK

In 1960 won Derksen de Grote Prijs van Kopenhagen voor de negende keer. « Ik geloof dat we die jaarlijkse triomfen op de Ordrupbaan wel onder de mysterieuze krachten in de sport mogen rekenen. De laatste keer was ik toch al 41 jaar en wie mij vóór de start een nieuwe zege zou hebben voorspeld, zou ik waarschijnlijk met de vinger hebben nagewezen. Na afloop kwam de grote Rik van Steenbergen even in de cabine. « Dat heb ik nog nooit meegemaakt », zei hij, « een volle kilometer zit ik aan je wiel en toch kon ik er niet langs komen. »

« Zoals de sigaar bij Churchill en de kuif bij Abe Lenstra zo horen de zenuwen bij mij ». Jan Derksen verzucht dit als hij terugdenkt aan de vele keren dat hij voor de wereldtitel moest rijden. « De nachten daarvoor reed ik een soort « match à deux » met mezelf, bepaalde een taktiek om die steeds weer te veranderen en deed inmiddels geen oog dicht. Dat is altijd zo gebleven. Vorig jaar bij de wereldkampioenschappen in Leipzig was ik nog even zenuwachtig als 22 jaar geleden in Milaan.

De bel voor de laatste ronde luidt in september voor Jan Derksen. De wielersport zal die ronde met weemoed gadeslaan en wij zullen in « Kuifje » de prachtige carrière van de « lange Jan fra Amsterdam » nog een onder de loupe nemen in nr 36.

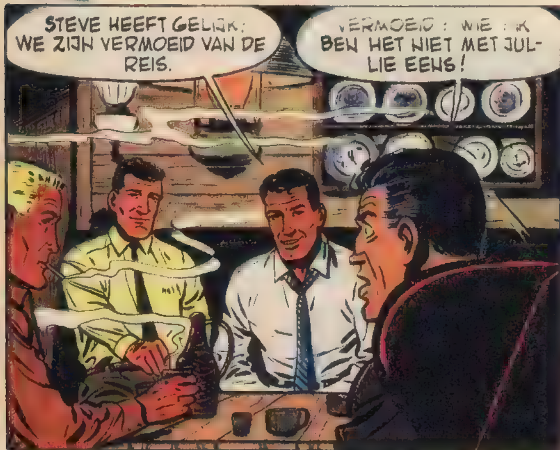
BEN DE GRAAF

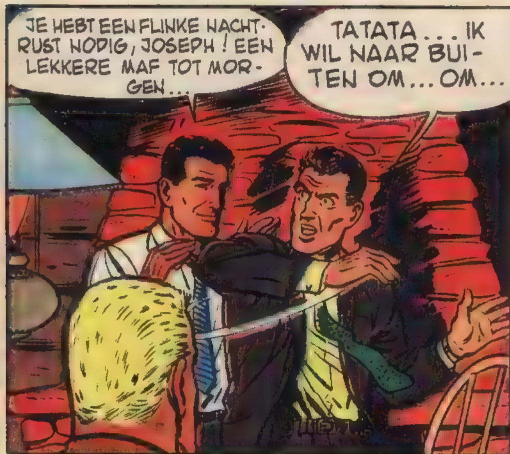
HET VERRAAD VAN

Steve verwelkomt hen op zijn ranch.

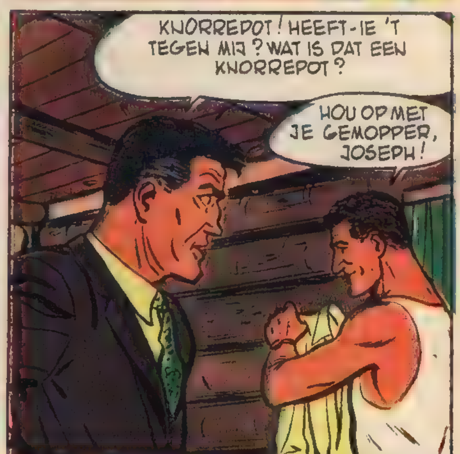

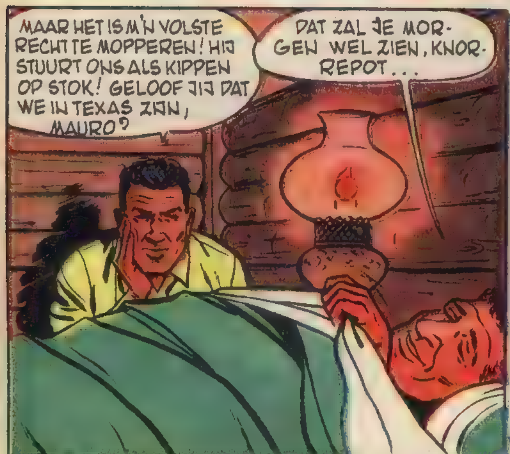

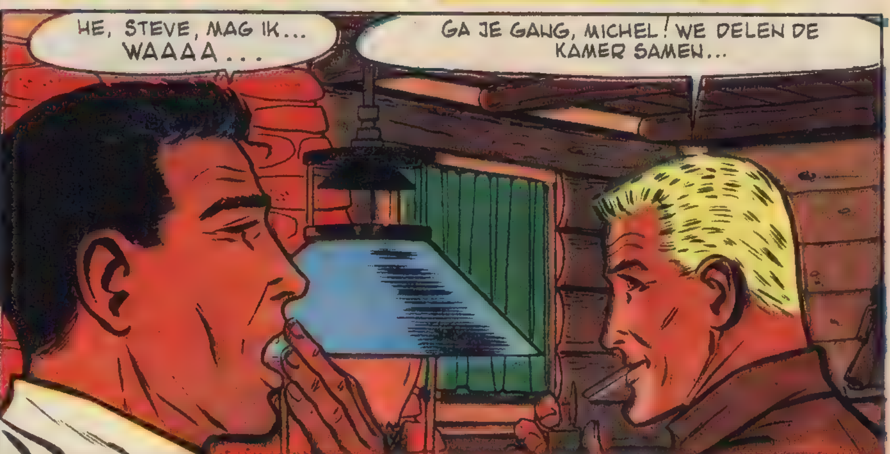

STEVE WARSON

Hij schijnt zeer bezorgd...

door Jean Graton

WORDT VOORTGEZET

DE SCHADUW VAN

ZEVENDE HOOFDSTUK

HET MOORDTUIG

HET was iets na twee uur in de morgen toen Pearson de bar verliet. Jimmy doofde zijn sigaret uit onder zijn hiel en wachtte tot de ingenieur twintig meter voorsprong had om hem dan te volgen. Pearson zag er zeer opgewekt uit. Hij volgde dezelfde weg maar in omgekeerde richting als drie uur te voren. Op de Victoriabrug bleef hij even staan en keek naar het gele water van de Barada, dat er traag onder door liep.

Stone naderde de ingenieur heel stil en zei op joviale toon :

— Je geniet van de koelte van de nachten in Damascus ?

De ingenieur maakte een karpersprong. Hij keerde het hoofd bliksemsnel om en staarde Jimmy ongelovig aan. Het bloed, dat een fractie van een seconde uit zijn gelaat was geweken, keerde krachtig terug en de ingenieur werd zo rood als een pioen.

— Wat ? Jij bent het ? stotterde hij. Je hebt me de stuipen op het lijf gejaagd !

— Dat spijt me. Mag ik je vragen of je geluk hebt gehad ?

— Geluk ?

— Verdraaid nog toe ! Wanneer men zich een groot deel van de nacht opsluit in een bar waar gespeeld wordt, is dit toch in de hoop een flinke winst te zullen maken ?

— Je hebt me dus bespied ?

— Neen, mijnheer Pearson. Het kan me niet schelen op welke wijze jij je geld verbrast ! Men heeft mij echter betaald om over je veiligheid te waken en het werk dat me werd toevertrouwd voer ik uit en goed ook ! Dat is de reden trouwens waarom ik je volgde ! We kunnen nu terugkeren naar het hotel, want ik heb een appeltje met je te schillen...

Pearson bekeek zijn lijfwacht venijnig. Hij wou een snibbig antwoord geven, maar bedacht zich op het laatste ogenblik. Hij boog het hoofd en zweeg.

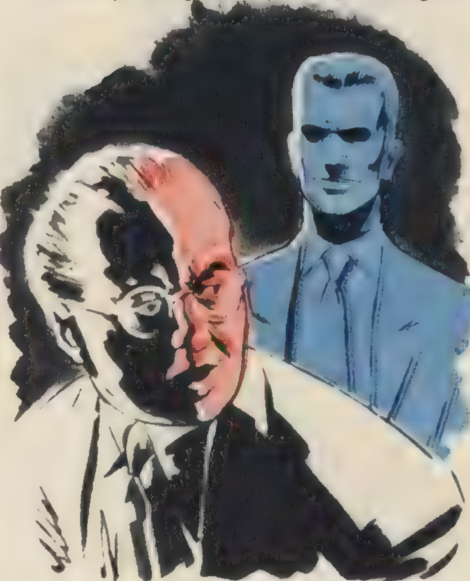
Een minuut later liepen de beide mannen naast elkaar naar de New Semiramis.

* * *

— Mijnheer Pearson, je zal toegeven dat ik recht heb op enkele woorden uitleg ! zei Jimmy zacht.

— Neen, daarop heb je geen recht ! riep de ingenieur. Ik zal naar New York schrijven om je terug te laten roepen ! Ik wil niet dat jij m'n leven nog langer vergalt !

— Ga je gang, maar tot op het ogenblik dat ik mijn terugroepingsbevel krijg, ben ik je lijfwacht en zal ik je beschermen.

Je geniet van de koelte van de nachten in Damascus ?

Met bevende hand stak Pearson een sigaret op. Zijn gelaat was krampachtig vertrokken van woede.

— En ik doe wat ik wil en ik ga uit als ik daartoe lust heb, en zonder je vooraf de toelating te vragen ! Ik ben toch geen zuigeling ! Ik ben veertig jaar, ingenieur en ik beschik over een kloek stel hersens...

— En toch gedraag je je als een kwajongen ! Ingenieurs die hun verstand gebruiken, trachten niet hun secretaris met een slaappoeder naar het dromenland te sturen !

— Ik begrijp niet wat je bedoelt...

— Ontken je dat je me een massieve dosis van een of ander slaapmiddel hebt gegeven tijdens het avondmaal ?

— Ja, dat ontken ik !

— Kan je me dan ook vertellen waarom je als een dief m'n kamer bent binnen gedrongen ? Je wou toch weten of je poedertje wel degelijk gewerkt had...

— Helemaal niet ! Ik ben je kamer binnen gegaan in de hoop je slapend aan te treffen. Ik wou een luchtje scheppen zonder je gezelschap te moeten verdragen ! Over dat slaapmiddel weet ik niets af... Het is een smakeloze grap en belachelijk bovendien !

Pearson was waarachtig zéér handig. Achterover in een zetel geleund, de ogen half gesloten bekeek Jimmy de ingenieur gedurende enkele ogenblikken. Dan doofde hij zijn sigaret uit en sprong overeind.

— Goed, goed, we praten er niet meer over. We blijven dus op onze positie. Jij in je rol van kwajongen en ik in die van overspannen engelbewaarder. Indien je me echter in de luren wil leggen, moet je vroeger opstaan ! En nu, goedenacht, mijnheer Pearson !

Stone wachtte het antwoord van zijn baas niet af, hij liep naar zijn kamer en sloeg de deur hard achter zich toe. Hij voelde zich helemaal niet slaperig meer, de Pervitinetabletjes misten hun uitwerking niet. Alvorens zich te ontkleden, schreef hij een boodschap voor speciale commissaris Higgins. Hij wou een nieuwe enquête over de geheimzinnige zaak in Athene, waarbij Dexter de dood had gevonden. Hij was er van overtuigd dat hij in Athene een verklaring zou vinden voor het vreemde gedrag van Pearson.

* * *

De week nadien vestigden Stone en de ingenieur zich te Ain-el-Beida, te midden van een verlaten rotsachtige vlakte. De weg er naartoe, zo wel vanuit Homs als vanuit Damascus, was zeer slecht. 34 kilometer verder liep die weg langs de beroemde ruïnes van Palmyra.

Enkele Bedoeïenenfamilies, die hadden gehoord dat Amerikaanse technici er hun basis gingen oprichten, waren naar die vlakte gekomen in de hoop er een paar stuivers te kunnen verdienen. Rond Ain-el-Beida was er helemaal niets te zien. Een eindeloze vlakte met hier en daar wat gras, er groeide ook de artemisia of Sint-Jans kruid waarop de kamelen zo verlekkerd zijn.

Om de ingenieurs en hun personeel te herbergen, had de regering een twaalftal geprefabriceerde bungalows laten oprichten. In het midden daarvan een groter gebouw met de kantoren, de kaartenkamers en daarnaast de vrachtwagens ingericht als laboratorium.

De « villa » waarover Pearson beschikte bestond uit vier kamers. Het comfort was relatief. Jimmy had een kamer gekregen op de eerste verdieping. Reeds van de eerste dagen af waren de betrekkingen tussen Pearson en zijn pseudo-secretaris gespannen. Pearson stak de afkeer die hij had voor Stone niet meer onder stoelen of banken, en hij schold hem soms in het bijzijn van zijn medewerkers de huid vol. Stone kon zich niet altijd beheersen en de spanning steeg van uur tot uur. Overdag werden de vijandelijkheden gestaakt, maar

OMAN DOOR A. FERNEZ : GEILLUSTREERD DOOR AIDANS

EEN MAN

Jimmy Stone kreeg de opdracht ingenieur Pearson te bewaken, die belangrijke irrigatiewerken moet uitvoeren in Syrië. Pearson heeft een hekel aan zijn beschermengel en op 'n avond verlaat hij z'n hotel zonder Jimmy te verwittigen...

's avonds wanneer ze tegenover elkaar zaten, begonnen ze opnieuw. Het is daarom dat zij beiden ieder gesprek dat niet noodzakelijk was vermeden.

Bijna onmiddellijk na het avondmaal gingen zij naar hun respectievelijke slaapkamers. Jimmy kon zich terugtrekken, want de muren van de bungalow waren zo dun dat men ieder geluid en ieder gesprek ook boven kon horen.

Het technisch personeel van Ain-el-Beida bestond uit twaalf man. Acht Europeanen, waaronder vier Grieken, een Hollander, twee Duitsers en een Joegoslaaf. Verder twee Amerikanen, twee Arabieren, een Syriër en een Egyptenaar. Stone wist dus dat zich tussen hen de geheimagent, de mysterieuze X-34, bevond en hij brandde van nieuwsgierigheid om te weten wie het was. Hij trachtte de agent niet te ontmaskeren, maar s'avonds wanneer hij alleen op zijn kamer was, dacht hij aan de woorden die hij had opgevangen of aan de gebaren die hij had gezien en hij trachtte te raden wie van de twaalf X-34 was. Het was tevergeefs...

* * *

Anderhalve week na hun installatie in het dorp Ain-el-Beida werd Jimmy naar het kantoor van zijn « boss » geroepen. Pearson zat in short en kakihemd achter zijn werktafel. Naast hem stonden Johnson en Kenny, de twee Amerikanen, Mihavic, de Joegoslaaf en Van Belsem, de Hollander.

— Blij je te zien, Howard ! Je kan je eindelijk nuttig maken, zei Pearson ruw.

Dat voorspelde niets goeds, maar Stone trachtte kalm te blijven en lachend antwoordde hij :

— Ik vraag niet beter. Mag ik weten waarover het gaat ?

— De geofysicus die ik verwacht heeft pech gehad op ongeveer dertig kilometer van Bir-el-Hilianiyé. Hij had het geluk een karavaan te ontmoeten en daarmee is hij teruggekeerd naar Sabaa-Biar. Zijn wagen moet echter ter plaatse hersteld worden. Je moet de geofysicus gaan afhalen met de tweede jeep. De eerste heeft een andere opdracht gekregen. En ik heb geen chauffeur ter beschikking...

— De tweede jeep is die van Holmann, als ik me niet vergis...

— Dat is juist, maar Holmann kan zelf niet gaan. Hij lijdt aan dysenterie.

— O, dat wist ik niet.

— Ik zou willen dat je onmiddellijk vertrekt.

— Goed. Ga ik alleen ?

— Dat spreekt vanzelf ! Ik heb mijn medewerkers te hard nodig om ze op wandel te sturen in de woestijn. Ik heb je aangeduid om naar Sabaa-Biar te rijden omdat je toch anders niets doen kan !

De laatste zin werd op zulk een minachtende toon gezegd dat Johnson, Kenny, Mihavec en Van Belsem het gelaat afwendden. De ogen van Pearson schitterden, het was hem goed aan te zien dat hij triomfeerde en dat hij reeds lang op die triomf had gewacht. Stone balde de vuisten en werd bleek. Hij slaagde er echter in zich te beheersen.

— O.K. ! zei hij dof. Ik vertrek !

Hij verliet onmiddellijk daarna het kantoor. Zo lang Pearson op de basis was en te midden van zijn helpers, kon Jimmy niets tegen hem ondernemen. Wanneer hij als secretaris zou weigeren de bevelen van zijn baas uit te voeren, zou dit onmiddellijk verdacht scheppen...

Een kwartiertje later vertrok Jimmy met de jeep. In zijn hart wenste hij speciale commissaris Higgings, ingenieur Pearson, de geoficus en de arme Holmann die aan dysenterie leed, naar de duivel !

* * *

Het toeval — maar was het wel een toeval ? — wilde dat de linkervoorband na ongeveer 92 kilometer en iets na de ruïnes van Palmyra sprong. Het was ontzettend warm, het plaatijzer van de jeep was gloeiend heet, de uitgestrekte vlakte van rood zand lag te zengen onder de zon. Jimmy trok zijn hemd uit en bond het over zijn hoofd om zijn schedel te beschermen tegen de hete zonnestralen. Dan haalde hij het gereedschap voor de dag om een ander wiel te steken.

Op het ogenblik echter dat hij de lekke band naar de achterkant van de jeep wou rollen, zag hij een vreemd voorwerp op de wielnaaf... Hij hurkte en rekte de hals om beter te kunnen zien. Hij huiverde en het koud zweet liep hem over de rug. Men hoefde inderdaad geen specialist te wezen om te raden wat het was... En bovendien was er dat nijdige getiktak als van een keukenwekker. Stone zag een kleine zwarte doos in bakeliet, ongeveer zo dik als een sigarenkistje : een tijdbom !

Hij huiverde en het koude zweet liep hem over de rug...

WORDT VOORTGEZET

In de tijd van de Eerste Spoorlijn

TEKST: Y. DUVAL • TEKENINGEN: L. & F. FUNCKEN

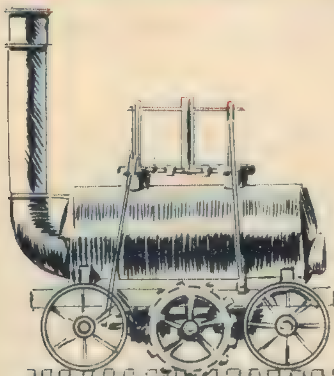

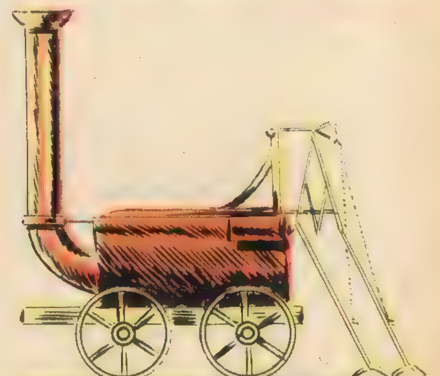

LOCOMOTIEF MET TANDRAD VAN BLENKINSOP (1811)

MINISTER CHARLES ROGIER.

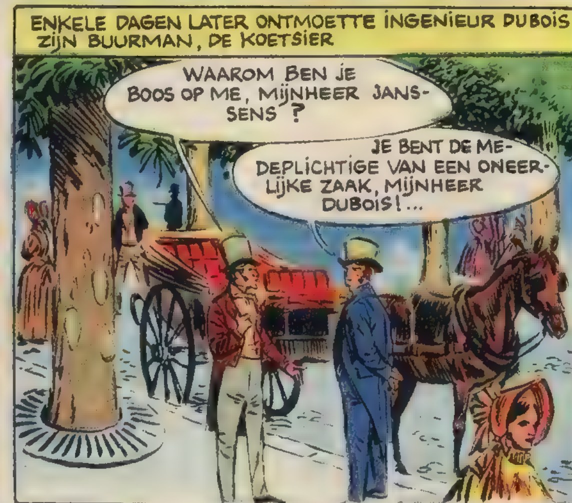
GELEDE LOCOMOTIEF VAN BRUNTON (1813)

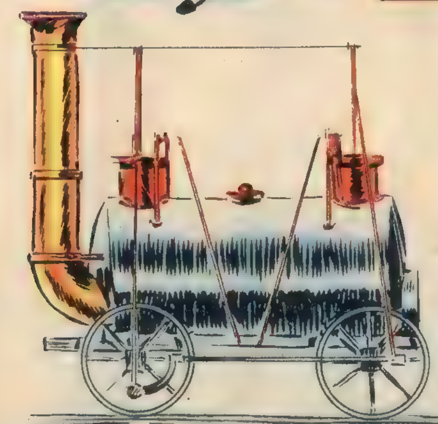

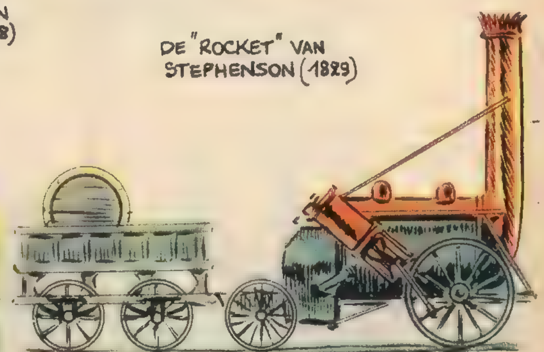

LOCOMOTIEF MET KOPPELWIELEN VAN STEPHENSON (1815)

GEORGE STEPHENSON (1781 - 1848)

DE "ROCKET" VAN STEPHENSON (1829)

SPOORWEG-PERSONEEL

NIEMAND? IK BEGIN OUD TE WORDEN!
DAT DENK IK OOK, BRIGADIER!

EN TOEN HET GEVAAR GEWEKEN WAS...
LATEN WE ALLES HIER NEERGOOIEN EN VLUG DE BENEN NEMEN!
JE HEBT ONS EEN GOEDE DIENST BEWEZEN, JONGEN!

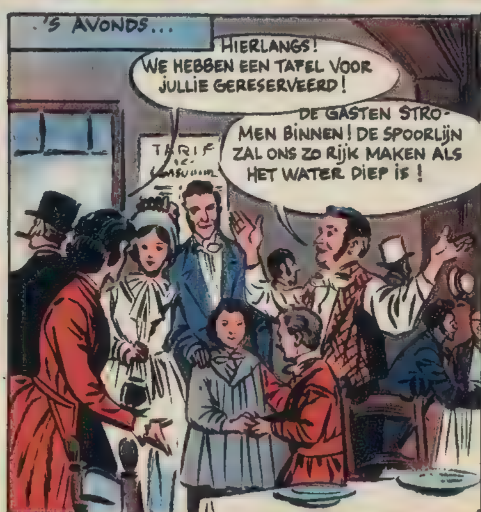

EN DE VOLGENDE DAG...
IK ZOU EVEN MET JE WILLEN PRATEN, MIJNHEER JANSSENS...

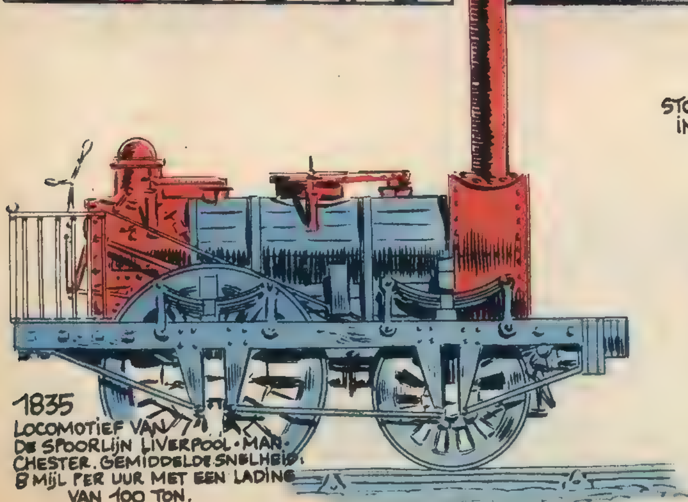

HO! ZOUDEN DE JONGENS GEKLETST HEBBEN?

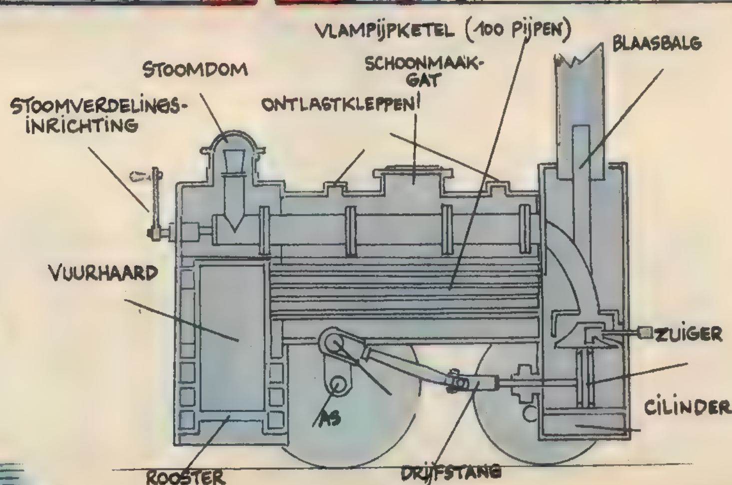

IK HEB OVER JE BEZWAREN TEGEN DE SPOORLIJN GEDACHT. IK HEB EEN IDEE DAT JE SCHATRIJK KAN MAKEN... JE HUIS EN STALLEN LIGGEN RECHT TEGENOVER HET EERSTE STATION. MAAK ER EEN HOTEL VAN WAAR DE REIZIGERS KUNNEN OVERNACHTEN EN ETEN!...
DAT IS GEEN SLECHT IDEE!

OP 5 MEI 1835 WERD DE SPOORLIJN PLECHTIG INGEHULDIGD IN TEGENWOORDIGHEID VAN GEORGE STEPHENSON EN KONING LEOPOLD I VAN BELGIË...

LATER ZAL IK AAN MIJN KLEINKINDEREN KUNNEN VERTELLEN DAT IK DEZE HISTORISCHE REIS MEEGEMAAKT HEB, MIJNHEER!

'S AVONDS...
HIERLANGS! WE HEBBEN EEN TAFEL VOOR JULLIE GERESERVEERD!
DE GASTEN STROMEN BINNEN! DE SPOORLIJN ZAL ONS ZO RIJK MAKEN ALS HET WATER DIEP IS!

1835
LOCOMOTIEF VAN DE SPOORLIJN LIVERPOOL-MANCHESTER. GEMIDDELDE SNELHEID: 8 MIJL PER UUR MET EEN LADING VAN 100 TON.

VLAMPIJPKETEL (100 PIJPEN)
BLAASBALG
STOOMDOM
SCHOONMAAK-GAT
STOOMVERDELINGS-INRICHTING
ONTLASTKLEPPEN!
VUURHAARD
ZUIGER
AS
CILINDER
ROOSTER
DRIJFSTANG

WIE WORDT VOLGEND JAAR VOETBALKAMPIOEN ?

SEDERT gisteren geniet de voetbal opnieuw de aandacht van alle sportliefhebbers. Er worden thans oefenmatchen betwist. Begin september zal het voetbalseizoen pas officieel worden geopend. In een vorig praatje heb ik een en ander verteld over het ruilen of het « kopen en verkopen » van voetbalkampioenen. Dat is thans alweer achter de rug en alle clubs maken zich klaar om zich naar best vermogen te verdedigen en zo mogelijk de grote titel in de wacht te slepen.

IN het vorige seizoen hadden drie clubs de leiding : Anderlecht, Standard en Luik. Enkele sportreporters meenden toen dat Union van St.-Gilles de belangrijkste rivaal van de drie groten zou zijn. Dit was echter niet het geval. De sympathieke geel-blauwen hebben hun geestdriftigste supporters teleurgesteld.

Het nieuwe seizoen zal, naar mijn mening, weinig verandering brengen. De drie groten zijn nog steeds Standard, Luik en Anderlecht en zij zullen het Belgisch kampioenschap beheersen. Ik kan me vergissen, maar ik heb de indruk dat zij door de andere clubs niet zullen gehinderd worden.

Moet Anderlecht zijn tactiek wijzigen ?

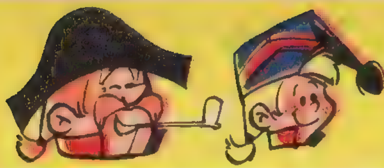
Voor de nationale titel had ik in de eerste plaats gedacht aan Standard en Anderlecht. F.C. Luik verdedigde zich schitterend en bracht suspens in het kampioenschap. De Luikse club kon ten slotte de Brusselaars voorbij stevenen.

Iedereen vraagt zich af wat er met Anderlecht is gebeurd. Zij hadden doodeenvoudig een nieuwe oefenmeester die voorstander is van een andere tactiek. Anderlecht heeft ons gewend gemaakt aan een mooi voetbalspel. Ik mag niet zeggen dat ze minder mooi speelden tijdens hun laatste matchen, maar zij hadden hun spel zodanig ingewikkeld gemaakt dat de tegenstanders de tijd kregen af en toe te stoppen om het spel van de Anderlechtenaren te bewonderen... Maar helaas, die ingewikkelde passen leverden geen resultaat op ! De Anderlechtenaren scoorden niet meer en iedereen weet, dat het in het voetbalspel zeer belangrijk is doelpunten te kunnen maken.

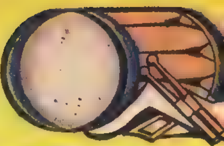
Mooi spel te Parijs

Stippen we hier nog even aan dat Anderlecht te Parijs een schitterende match speelde en Racing Paris kon verslaan met 5-2. Het ging hier echter om een van de laatste matchen van het seizoen en de Parijzenaars speelden op een tamelijk onverschillige manier. Dit mooi resultaat voor Anderlecht was slechts een balsem op de wonde. Willen zij het Belgisch kampioenschap winnen, dan moeten zij hun tactiek wijzigen en in het doel schoppen.

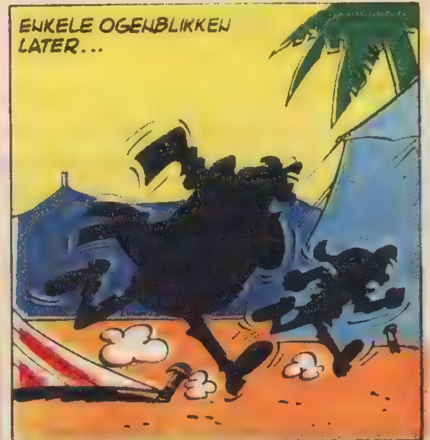

De TROMMELJONGEN

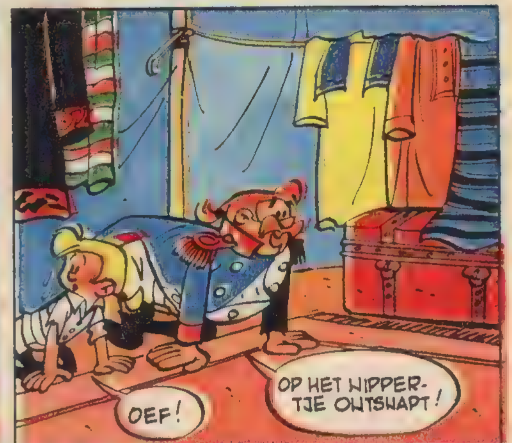

en de gouden ibis

De krokodil van de grootvizier moest onze vrienden opeten, maar kreeg daartoe de kans niet...

WORDT VOORTGEZET

geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleuren-foto's :
België : Deel I : 9 reeksen v. 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen.
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Deel IV : 10 reeksen
De Geschiedenis van de Wereld:
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Deel II : 11 reeksen
Per reeks : 50 punten
De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks v. 6 chromo's : 100 pt.
Kleuralbum : 100 pt.
De Meesterwerken van de Schilderkunst :
18 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 pt.
De KUIFJE'S portefeuille : 200 pt.
Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 pt.
De puzzle op hout : 500 p.
Twee nieuwe platen in voorbereiding.

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel
Zeevaart :
Getoileerd : : 60 F.
Gekartonneerd : 50 F.
De Aardrijkskunde in kleuren-foto's.
België I en II - Europa I. II, III en IV. Per album : 29 F.
De Geschiedenis van de Wereld
Deel I en II 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst
Deel I en II 50 F.

Stuur je punten naar de KUIFJE'S BON, Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

De KUIFJE'S bons staan op volgende kwaliteitsprodukten :

ZWARTE KAT - NOSTA - VANDENHEUVEL - HACOSAN - PANACLE D'OR - PALMAFINA - LOMBARD COLLECTIE - SCHRIJFBOEKEN « ZOO » - VICTORIA - MATERNE - VULPEN LE TIGRE - JU'CY & WHIP - TOSELLI - PALMOLIVE - COLGATE - PROSMANS

SCHRIJF EENS

Henk Klomp, Welgelegenlaan 18, Apeldoorn zoekt een correspondentievriend uit om het even welk land. Hobby's : postzegels verzamelen, sport en lichte muziek. Schrijven in het Nederlands, Duits en Engels.

* * *

Ik ben 12 jaar, heb lang haar in vlechten, doe veel aan sport en muziek en hou ook veel van dieren. Ik verzamel postzegels, lucifersdoosjes, vlinders en bloemen. Ik zoek een correspondente uit om het even welk land, behalve uit België of Nederland. Schrijven in het Nederlands of in het Frans : **Pat Patfoort, Hoge weg 11, St.-Andries (Brugge).**

Jozef Wijsmans, Tierstraat 20, Diepenbeek wil briefwisselen met een jongen van 16 à 17 jaar, liefst uit Vlaandren. Jozef houdt van fietstochten, sport, moderne muziek en film.

Jannie Levering, Spechtstraat 7b, Rotterdam 21, zoekt een correspondent uit Nieuw-Guinea, Nederlandse Antillen of Suriname, die postzegels verzamelt en ze wil ruilen. In het Nederlands.

Anny Van Dessel, Mechelsebaan 29, Duffel, 15 jaar, wenst te corresponderen met een meisje van haar leeftijd uit Nederland, Frankrijk of Duitsland. Anny houdt veel van lezen, film, moderne muziek en roeien.

Bruno Le Roi, Kardinaal Lavigeriestraat 13, Brussel, 17 jaar zoekt een correspondentievriend uit om het even welk land. Bruno houdt veel van sport en ver-

EEN MORINELPLEVIER BROEDT...

Op een bietenland ergens in de uitgestrekte Noord-Oostpolder in Holland broedt een morinelplevier, een vogel die de zomer in Lapland pleegt door te brengen en die nog nooit in België, noch Nederland zou hebben gebroed. De morinelplevier, ongeveer zo groot als een merel, is weinig mensenschuw, omdat hij als bewoner van de eenzame toendra's en de Schotse Hooglanden de mens eigenlijk niet kent. De ingewijden houden de plaats waar het nest, een vuistgroot kuiltje in de grauwe klei, zich bevindt, angstvallig geheim. De jongen zijn, als je dit leest, al uit het ei gekropen.

ONZE FOTO-WEDSTRIJD

Liefhebbers - fotografen, kiekjes-jagers willen jullie tien fototoestellen **EURA FERRANIA** winnen ?

Onze fotowedstrijd duurt tot 5 september, om middernacht. Er is slechts één voorwaarde te vervullen : op de foto die je ons toestuurt moet men Kuifje herkennen of zijn naam kunnen lezen. Voorbeeld : men zou er een weekblad Kuifje kunnen op ontdekken, de naam Kuifje in het zand geschreven, een personage verkleed als Kuifje, enz.

Laat je fantasie de vrije loop !

EEN BRIEFJE

zamelt postzegels. Schrijven in het Nederlands, Frans, Engels en Duits.

Manfred Sitt, Keulen-Vingst, Griegstr. 7 (Duitsland) wenst een correspondent tussen 20 en 23 jaar. Hijzelf is 23. Manfred verzamelt postzegels, interesseert zich voor camping, techniek en biezonder voor autotechniek, Liefst in het Duits schrijven.

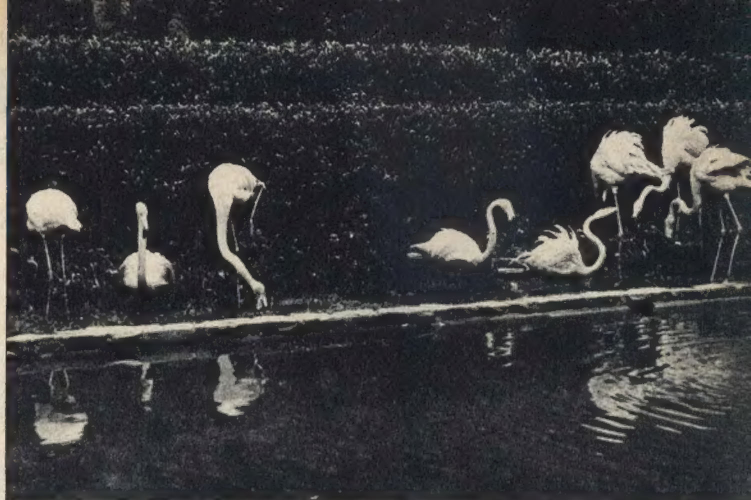
Betty Lim, 76, Raya Mangga Besar, Djakarta VI/I (Indonesia) zou graag corresponderen met een meisje van 17 tot 19 jaar, uit om het even welk land. Men mag haar schrijven in het Nederlands of in het Engels.

Hugo Dekeyzer, Tervuurse Vest, 192, Leuven heeft een club gesticht : De Vrienden der Vogels. Jongens die willen lid worden van deze club wenden zich tot Hugo Dekeyzer.

Gilb. Groffen, Waterbaan 58, Deurne-Zuid, wil graag briefwisselen met een jongen van 15 tot 17 jaar, in het Nederlands. Gilbert houdt van lectuur, sport film en kamperen.

Nanine Meulendijk, Driedijk, 22, Waterkerkje (Nederland) is bijna 18 jaar, houdt veel van dansen, film, lezen en muziek. Nanine zoekt een vriendinnetje van haar leeftijd.

Maurits Montebovi, Pauwengraaf 69, Eisden, wil graag corresponderen in het Nederlands of in het Frans, met een jongen uit Nederland, Frankrijk of andere landen. Hobby's : postzegels verzamelen, sigarenbandjes en lucifersdoosjes, e.a.

RODE FLAMINGO'S AAN HET WATER

EEN prachtig kiekje uit de Antwerpse Zoo : rode flamingo's afkomstig uit Cuba hebben hun nest gebouwd in de diergaarde van de Scheldestad. Een zeldzaam feit, want rode flamingo's aarden zeer moeilijk in onze gewesten. Ga die gratievolle exotische vogels spoedig eens opzoeken.

GEEN VAKANTIE zonder KUIFJE !

GA JE MET VAKANTIE ? PRACHTIG ! LEES DIT DAN AANDACHTIG !

INDIEN JE ABONNEE BENT :
Laat ons TEN MINSTE ACHT DAGEN VOORAF je naam, adres en het nummer van je abonnement weten. GEEF ONS DUIDELIJK je vakantieadres op, samen met de datum wanneer je vertrekt en wanneer je terug naar huis komt.

INDIEN JE GEEN ABONNEE BENT
Geef dezelfde inlichtingen als voor een abonnee en zend 10 F op per nummer dat je wenst te ontvangen.
Voor het buitenland : 12 F.

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 16e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi *art** 22.86.00

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DOOR HERGÉ

Een telegram schenkt kapitein Haddock nieuwe moed en hoop...

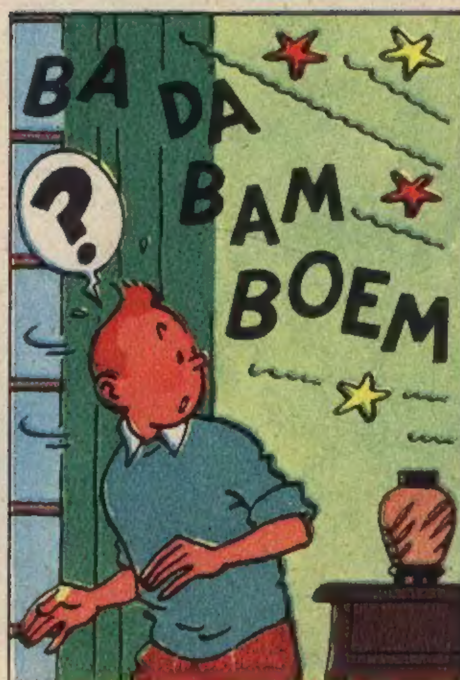

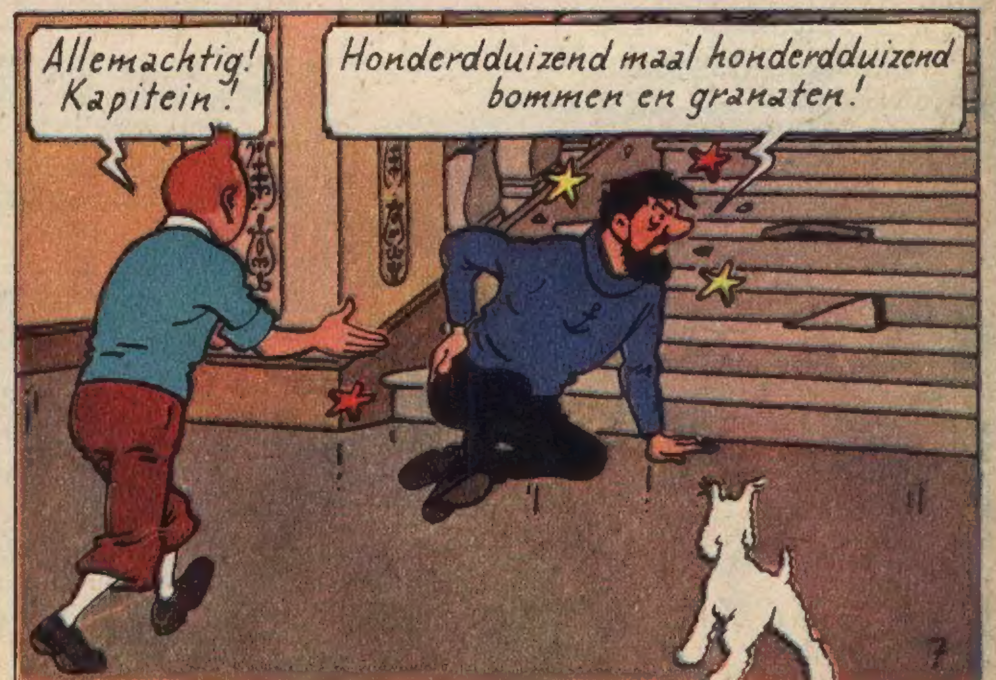

WORDT VOORTGEZET